

**TURUN
YLIOPISTO**

Tunnesäätelyn yhteys seurusteluväkivaltaan

Lotta Pylvänäinen
Risto Valjakka
Kandidaatintutkielma
Ohjaaja: Tuomo Häikiö
Turun yliopisto, Yhteiskuntatieteellinen tiedekunta
Psykologian ja logopedian laitos, Psykologia
26.05.2026

TURUN YLIOPISTO

Psykologian ja logopedian laitos / Yhteiskuntatieteellinen tiedekunta

PYLVÄNÄINEN LOTTA;

VALJAKKA RISTO:

Tunnesäätelyn yhteys seurusteluväkivaltaan

Kandidaatintutkielma, 63 sivua, 2 liitettä.

Psykologia

Toukokuu 2026

Tässä systemaattisessa kirjallisuuskatsauksessa tarkasteltiin seurusteluväkivallan (SVV) ja tunnesäätelyn välistä yhteyttä. Tavoitteena oli selvittää tunnesäätelyn ja seurusteluväkivallan välistä yhteyttä kokijan ja tekijän näkökulmista, joiden pohjalta suoritettiin myös meta-analyysi. Aineisto koostui 23 tutkimuksesta, joista 15 oli korrelatiivisia, kuusi ryhmittelymenetelmällä suoritettuja ja 2 interventiotutkimusta. Meta-analyysiin sisällytettiin yhdeksän tutkimusta, joissa raportoitiin DERS-mittarin kokonaistulos. Korrelatiivisten tutkimusten tulokset osoittivat, että tunnesäätelyn yhteydet seurusteluväkivaltaan vaihtelevat heikosta kohtalaiseen riippuen tutkimuksen asetelmasta. Impulsiivisuudella oli muita osaluokkia voimakkaammat yhteydet, mikä vaihteli myös heikosta kohtalaiseen sekä kokijan että tekijän näkökulmista. Vihansäätelyllä oli huomattavasti voimakkaampi kohtalainen yhteys seurusteluväkivallan käyttämiseen. Meta-analyysissä yhteys oli heikko sekä kokijan ($r = .18$) että tekijän ($r = .18$) näkökulmista. Ryhmittelymenetelmillä tehdyt tutkimukset osoittavat, että seurusteluväkivalta altistaa välttelevän selviytymiskeinon käyttämiselle ja avun hakemisen vähenemiselle epävirallisilta tahoilta. Tunnesäätely on myös näissä tilanteissa yhteydessä seurusteluväkivaltaan. Väkivaltaa kokevat yksilöt myös usein käyttävät sitä. Interventiotutkimukset osoittivat vanhemman ja nuoren väliseen vuorovaikutukseen, seurusteluväkivaltaan liittyvän tiedon lisäämisen sekä tunnesäätelytaitojen kehittämisen ehkäisevän seurusteluväkivaltaa. Voidaan todeta, että tekijän näkökulmista yhteys on odotetusti nuorilla voimakkaampi kuin aikuisilla. Sekä kokijan että tekijän näkökulmista on nähtävissä yhteys seurusteluväkivallan ja tunnesäätelyn välillä. Tunnesäätelyn kehittäminen voi tulevaisuudessa toimia muiden vaikuttamiskeinojen rinnalla osana seurusteluväkivallan ehkäisemistä.

Avainsanat: seurusteluväkivalta, tunnesäätely, lähisuhdeväkivalta, väkivallan kokija, väkivallan tekijä, impulsiivisuus, vihansäätely, nuoret

Sisällysluettelo

1. Johdanto	4
1.1 Tunnesäätely.....	4
1.2 Seurusteluväkivalta.....	7
1.3 Tunnesäätely ja väkivalta.....	9
1.4 Konfliktin syntyminen.....	11
1.5 Tutkimuskysymys ja hypoteesi	11
1.6 Eettiset nostot.....	12
2. Menetelmät.....	12
2.1 Tietokantahaut.....	12
2.2 Hakusanat.....	12
2.3 Sisäänotto- ja poissulkukriteerit	13
2.4 Aineiston luokittelu	13
2.5 Meta-analyysi	14
3. Tulokset	15
3.2 Tunnesäätelyn mittarit.....	23
3.3 Väkivallan mittarit	25
3.4 Korrelatiiviset tutkimukset.....	26
3.4.1 Kokijan näkökulma	27
3.4.2 Tekijän näkökulma.....	28
3.5 Ryhmittelymenetelmillä tehdyt tutkimukset.....	31
3.6 Interventiotutkimukset	34
3.7 Meta-analyysin tulokset.....	35
4. Pohdinta.....	39
4.1 Yhteenveto katsauksen tuloksista.....	39
4.2 Katsauksen rajoitukset ja vahvuudet	42
4.3 Soveltamismahdollisuudet ja jatkotutkimukset	42
4.4 Lopuksi.....	44
Lähteet.....	45
Liite 1.....	58
Liite 2.....	61

1. Johdanto

Väkivaltatutkimus on nykypäivään asti keskittynyt pitkälti aikuisten kokemaan väkivaltaan. Nuoruuteen, nuoren kehitykseen ja nuorten parisuhteisiin liittyvien erityispiirteiden vuoksi näitä tutkimustuloksia ei voida kuitenkaan suoraan yleistää nuorten suhteissaan kokemaan väkivaltaan (Isotalo, 2023a; THL, 2024). Nuorten parisuhteissa tapahtuvaa väkivaltaa kutsutaan seurusteluväkivallaksi (SVV). Aikuisten kokeman parisuhdeväkivallan tavoin nuorten kokemassa SVV:ssa esiintyy niin henkistä, fyysistä kuin seksuaalistakin väkivaltaa (Isotalo, 2023a). Väkivaltaa voi tapahtua fyysisessä sekä digitaalisessa ympäristössä. THL:n (2024) mukaan aikuisten parisuhdeväkivaltaan verrattuna nuorten kokemassa SVV:ssa, korostuu erityisesti nuoruuden keskeneräiset emotionaaliset ja kognitiiviset taidot sekä kokemattomuus ihmissuhteista, jolloin nuori ei välttämättä vielä hahmota, mikä on parisuhteessa sallittua tai toivottavaa.

Tunnesäätely taas tarkoittaa niitä prosesseja, joiden avulla yksilöt pyrkivät vaikuttamaan omiin tunnekokemuksiin ja -ilmaisuun (Gross, 1998). Tuoreessa lähisuuhdeväkivaltaa käsittelevässä meta-analyysissä Maloney ym. (2023) havaitsivat pienen, mutta tilastollisesti merkitsevän yhteyden tunnesäätelyn ja lähisuuhdeväkivallan käytön väliltä. Tämä tutkimustulos yhdistettynä tietoon nuoruudessa tapahtuvasta emotionaalisten ja kognitiivisten kykyjen kehityksestä herättää kysymyksen siitä, onko myös SVV:n ja tunnesäätelyn väliltä löydettävissä vastaava tai jopa voimakkaampi yhteys.

Tämän systemaattisen kirjallisuuskatsauksen tarkoitus on tarkastella tunnesäätelyn ja SVV:n välistä yhteyttä. Tarkastelemme tunnesäätelyn ja SVV-kokemusten välistä yhteyttä sekä kokijan että tekijän näkökulmasta.

1.1 Tunnesäätely

Tunnesäätely tutkimuksen yhtenä pioneerina pidetyn James J. Grossin (1998) mukaan tunnesäätely tarkoittaa niitä prosesseja, joiden avulla yksilöt pyrkivät vaikuttamaan omiin tunnekokemuksiin ja -ilmaisuun sekä niiden voimakkuuteen. Tunnesäätely voi olla tiedostamatonta tai tietoista, ja sitä tapahtuu sekä kognition että käyttäytymisen tasolla (Gross, 2015; Gross & Thompson, 2007).

Grossin (1998) tunnesäätelyn prosessimallin mukaan tunnesäätely vaatii yhden tai useamman tunnesäätelyprosessin aktivoitumista. Tunnesäätely on jaettu mallissa viiteen eri prosessiin, jotka ovat 1) tilanteen valinta (engl. *situation selection*), 2) tilanteen muokkaus (engl. *situation modification*), 3) huomion suuntaaminen (engl. *attentional deployment*), 4)

kognitiivinen muutos (engl. *cognitive change*) ja 5) reaktion muokkaus (engl. *response modulation*). Neljä ensimmäistä prosessin vaihetta ovat tunnetta ennakoivia prosesseja. Tilanteen valinnalla tarkoitetaan yksilön tekemiä valintoja, joilla pyritään lisäämään tai vähentämään todennäköisyyttä joutua tiettyyn tilanteeseen, jossa tunteiden herääminen on todennäköistä. Tilanteen muokkaus taas tarkoittaa niitä strategioita, joilla ulkoisen ympäristön tunnevaikutuksia pyritään säätämään. Tästä esimerkkinä voidaan pitää hälyisässä ravintolassa muista ihmisistä ja musiikintoistolaitteista kaukaisemman pöydän valitsemista, mikäli tietää kuormittuvansa metelistä. Huomion suuntaamisella voidaan säädellä heräävää tunnetta kohdistamalla huomiota joko häiriötekijöihin, esimerkiksi elokuvan pelottavan kohtauksen aikana voidaan katsoa pois ruudulta, tai keskittymällä nimenomaan tunnetta aiheuttavaan tekijään. Kognitiivinen muutos tarkoittaa tilanteesta tehtävää kognitiivista uudelleen arviointia sen emotionaalisen merkityksen muuttamiseksi. Esimerkiksi peruuntuneen suunnitelman voi hylkäämiskokemuksen sijaan tulkita mahdollisuutena tehdä jotain muuta. Reaktion muokkaus on mallin ainut reaktiivinen prosessi, jossa jo syntyneen tunteen aiheuttamiin kehollisiin ja kokemuksellisiin reaktioihin pyritään vaikuttamaan sekä omaa käyttäytymistä säätämään. Jokaiseen prosessin vaiheeseen kuuluu siis tunteiden säätelyä, mutta niissä käytettävät strategiat poikkeavat toisistaan. Käytettäviä tunnesäätelyn strategioita ovat esimerkiksi tunteiden tukahduttaminen, välttely, ilmaisu ja hyväksyminen, ruminaatio eli märehtiminen ja kognitiivinen uudelleen arviointi.

Campbell-Sillsin ym. (2014) mukaan tunnesäätelyn strategiat voidaan jakaa niiden toimivuuden perusteella adaptiivisiin ja maladaptiivisiin strategioihin. Adaptiiviset strategiat 1) vähentävät onnistuneesti ei-toivottua tunnevastetta, kuten subjektiivista ahdistusta, kehollisia tuntemuksia, sopimatonta käytöstä ja aivojen tunnealueiden aktivaatiota sekä 2) edistävät tavoitteellista toimintaa. Maladaptiiviset strategiat taas eivät onnistu vähentämään ei-toivottua tunnevastetta, ja niiden käyttöön voi liittyä haittoja, jotka ylittävät akuutin tunteen lyhytaikaisen lieventämisen hyödyt. On syytä huomata, että Grossin (1998) prosessimallin jaottelu erillisiin tunnesäätelyn vaiheisiin on kuitenkin vain teoreettinen ja todellinen tunteiden säätely sisältää monia samanaikaisia prosesseja ja siten rinnakkaisia säätelystrategioita. Campbell-Sills ym. (2014) määritteleekin onnistuneen tunnesäätelyn kyvyksi poimia adaptiivisia tunnesäätelyn strategioita ja hyödyntää niitä joustavasti tilanteen vaatimusten mukaan.

Gratz ja Roemer (2004) ovat laajentaneet Grossin (1998) tunnesäätelyn prosessimallia moniulotteisella mallinnuksella, jonka mukaan tunnesäätelyyn kuuluu 1) tunteiden

tiedostaminen ja ymmärtäminen, 2) tunteiden hyväksyminen, 3) kyky hallita impulsiivista käyttäytymistä ja toimia haluttujen tavoitteiden mukaisesti negatiivisia tunteita koettaessa ja 4) kyky käyttää tilannesidonnaisesti ja joustavasti sopivia tunnesäätelyn keinoja yksilölliset tavoitteet ja tilanteen vaatimukset huomioiden. Tämän viitekehyksen pohjalta on myös luotu laajalti käytössä oleva mittari *Difficulties in Emotion Regulation Scale* (DERS; Gratz & Roemer, 2004), joka on käytössä myös 11 katsauksemme sisällytetyssä tutkimuksessa. Nimensä mukaisesti DERS lähestyy tunteiden säätelyä siinä esiintyvien puutteiden näkökulmasta. DERS:ssä tunnesäätelyn haasteiksi määritellään vaikeus hyväksyä kokemiaan tunteita (*nonacceptance*), vaikeudet tavoitteellisessa käyttäytymisessä (*goals*), impulssien hallinnan vaikeudet (*impulse*), tunnetietoisuuden puute (*awareness*), rajalliset tunteiden säätelystrategiat (*strategies*) ja tunteiden selkeyden puute (*clarity*).

Edellä mainittujen määritelmien lisäksi tunnesäätelyä käsittelevissä tutkimuksissa on huomioitu myös seuraavia yksilöllisiä tunnesäätelyyn vaikuttavia tekijöitä: tunneäly, aleksitymia, ongelmanratkaisukyky, vihanhallinta ja tuen hakeminen (Gross, 1998; Sloan ym., 2017; Maloney ym., 2023). Tunneäly eli emotionaalinen älykkyys tarkoittaa kykyä tunnistaa omat sekä muiden tunteet, hallita tunteita sekä hyödyntää tietoa muiden tunteista oman käyttäytymisen sosiaaliseen sovittamiseen (Fernández-González ym. 2018). Tunneäly voidaan käsittää sekä persoonallisuuden piirteenä että mentaalisenä kykyinä osana muuta älykkyyttä. Aleksitymia taas tarkoittaa vaikeutta tunnistaa ja kuvata tunteita sekä erottaa niitä kehollisista tuntemuksista (Théoret ym. 2024). Aleksitymia on suhteellisen pysyvä piirre, johon voidaan kuitenkin vaikuttaa oikein kohdennetuilla interventioilla. Aleksitymia yhdistetään usein autismikirjoon, jossa sen esiintyvyys on muuta väestötasoa korkeammalla tasolla (Cook ym., 2013). Ongelmanratkaisu on tilanteen aktiivista muokkaamista ongelman ratkaisemiseksi. Se on tärkeä taito jokapäiväisessä elämässä sekä keskeinen osa myös tunnesäätelyä (Int-Veen ym., 2024; Southward ym., 2023). Vihansäätely käsitetään nimenomaan vihaan liittyvinä tunnesäätelyn kykyinä (Shorey ym., 2014). Tuen ja avun hakemisella tarkoitetaan aktiivista neuvojen, tiedon, hoidon tai tuen hakemista haastavan kokemuksen ratkaisemiseksi (Hedge ym., 2016). Tukea voidaan hakea epävirallisilta tahoilta kuten perheeltä ja ystäviltä tai virallisilta tahoilta kuten psykologeilta tai opettajilta. Tuen hakemisella on keskeinen merkitys tunnekokemuksen pitkäaikaisiin vaikutuksiin, kuten mahdollisten mielenterveyshäiriöiden kehittymiseen.

Tunnesäätelyn kehitys alkaa jo varhain lapsuudessa neurobiologisen kehityksen ja sosiaalisen oppimisen kaksisuuntaisessa vuorovaikutuksessa (Thompson, 2014). Vanhempien tunnesäätelytaidot välittyvät lapselle vanhemman ja lapsen välisessä vuorovaikutuksessa

(Thompson, 2014; Riediger ja Klipker, 2014). Riedigerin ja Klipkerin (2014) mukaan neurobiologisesta kehityksestä, hormonaalisen toiminnan muutoksista sekä aikaisempaa monimutkaisemmista sosiaalisista vaatimuksista johtuen, tunteet koetaan nuoruudessa lapsuutta ja aikuisuutta voimakkaammin. Nuoruudessa tunne-elämää säätelevät aivojen subkortikaaliset alueet kehittyvät otsalohkoa ja sieltä subkortikaalisille alueille kulkevia reittejä nopeammin, minkä seurauksena tunteet voimistuvat ennen kuin niitä pystytään täysin säätelemään. Nuoruudessa ja varhaisaikuisuudessa tapahtuva otsalohkojen kypsyminen lopulta edesauttaa kognitiivista kontrollia ja tunnesäätelyä.

Kuten aikaisemmasta voimme päätellä, tunnesäätelytaidoissa on paljon yksilöllistä vaihtelua ja sen kehitys voi häiriintyä missä vaiheessa tahansa. Sekä tunteiden liiallinen että puutteellinen säätely voivat toimia riskitekijöinä erilaisille mielenterveyshäiriöille sekä mahdolliselle aggressiiviselle käyttäytymiselle (Riediger & Klipker, 2014). Tunnesäätelyn haasteet liittyvätkin useisiin mielenterveyden häiriöihin kuten persoonallisuus-, mieliala-, ahdistuneisuus- ja päihdehäiriöihin (Linehan, 1993; Aldao ym., 2010; Campbell-Sills ym., 2014; Joormann & Siemer, 2014; Kober, 2014). Jotkin maladaptiiviset tunteiden säätelystrategiat voivat olla myös seurausta lapsuudessa koetusta kaltoinkohtelusta (Fernández-González ym. 2018; Théorêt ym. 2024; Rizzo ym. 2022; Reyes ym., 2026). Koska tunnesäätely on itsessään monimutkainen kokonaisuus, sen yhteyttä väkivaltaan voi olla vaikea tarkasti määrittää. Tunnesäätelyn ja väkivallan yhteyden tutkiminen nuorilla voi kuitenkin antaa tärkeää tietoa yhteyden luonteesta ja tukitoimien kohdistamisesta.

1.2 Seurusteluväkivalta

Kuten aikaisemmin mainitsimme, seurusteluväkivalta (SVV) tarkoittaa nuorten seurustelusuhhteissa esiintyvää parisuhdeväkivaltaa, johon kuuluu henkistä, fyysistä sekä seksuaalista väkivaltaa. Isotalon (2023a) määritelmän mukaan henkisellä väkivallalla tarkoitetaan sanallisia, loukkaavaksi tarkoitettuja, uhkaavia tai kontrolloivia tekoja. Näitä ovat esimerkiksi haukkuminen, ilkeä nimittely, ulkonäön ilkeä kommentointi, ilkeä puhe perheestä tai ystäväistä sekä väkivallalla uhkaaminen (Peltola, 2023a). Pakottava kontrolli on henkisen väkivallan äärimmäinen muoto, jossa tyypillistä on väkivallan kokijan elämän rajoittaminen esimerkiksi eristämällä, uhkailemalla, manipuloimalla, taloudellisella väkivallalla sekä teknologiavälitteisellä valvonnalla sekä myös ahdistelu ja fyysinen ja seksuaalinen väkivalta (Kassing & Collins, 2025). Pakottava kontrolli on vasta lähivuosina opittu tunnistamaan. Koska ilmiölle ei ollut aikaisemmin sanoja, se ei ole myöskään ollut

osana väkivaltaan liittyvää lainsäädäntöä. Tällä hetkellä myös Suomessa pyritään ajamaan läpi uudistusta, jossa pakottava kontrolli säädettäisiin rikokseksi (Yhdenvertaisuusvaltuutettu, 2025). Joissain tapauksissa henkisestä väkivallasta erotellaan myös sosiaalinen väkivalta omaksi väkivallan muodoksi (Leadbeater ym., 2008). Tällöin sosiaalinen väkivalta käsittää ne teot, joilla pyritään rajoittamaan kumppanin sosiaalista elämää.

Fyysisellä väkivallalla tarkoitetaan toiseen fyysisesti kajoavia, satuttamiseen ja kontrollointiin pyrkiviä tekoja, kuten lyömistä, tönimistä tai kuristamista (Isotalo, 2023b). Seksuaalinen väkivalta taas tarkoittaa fyysisin tai psykologisin keinoin seksuaalisiin tekoihin pakottamista tai painostamista (Breiding ym., 2015; Peltola, 2023b; Mielenterveystalo, n.d.). Seksuaalista väkivaltaa on esimerkiksi ei-toivotut seksuaalisesti vihjailevat eleet tai ilmeet, ei-toivotut seksuaalisesti värityneet viestit tai kuvat, ei-toivottu fyysinen koskettelu, seksuaalisiin tekoihin painostaminen, yhdyntään, suuseksiin tai muuhun seksuaaliseen toimintaan pakottaminen sekä ei-toivottu sormen tai esineen toiseen työntäminen. Seksuaaliseen kanssakäymiseen tarvitaan kaikkien osapuolten suostumus – se määrittää onko kyseessä väkivaltaa tai häirintää.

Fyysisen ympäristön lisäksi väkivaltaa voi tapahtua myös digitaalisessa ympäristössä. Isotalon (2023a; 2023b) mukaan digitaalinen väkivalta käsitetään erityisesti henkisen ja seksuaalisen väkivallan teknologiavälitteisenä muotona. Se voi tarkoittaa esimerkiksi tahdonvastaista toistuvaa kontaktiin hakeutumista, loukkaavaa tai uhkaavaa viestittelyä, luottamuksellisen tiedon tai intiimikuvien levittämistä, painostamista seksuaalisiin tekoihin, digitaalista seuraamista, kontrollointia tai vahtimista sekä salasanojen haltuun ottamista ja sosiaalisista kontakteista eristämistä.

Seurustelu on osa monien nuorten elämää: THL:n kouluterveyskyselyn (2021) mukaan noin 17 % 8.–9.-luokkalaisista, 26 % lukiolaisista ja 35 % ammatillisten oppilaitoksen opiskelijoista on seurustelusuhteessa. Tampereen yliopiston kattavassa tuoreessa kyselytutkimuksessa (Isotalo, 2023b; Isotalo, 2023c) käy ilmi, että väkivaltakokemukset ovat seurustelusuhteissa hyvin yleisiä. Kyselyn tulosten mukaan yleisin seurusteluväkivallan muoto on digitaalinen väkivalta, jota on kokenut lähes puolet (49 %) seurustelleista nuorista. Kasvokkain tapahtuvaa henkistä väkivaltaa taas on kokenut 42 %, seksuaalista väkivaltaa noin 25 % ja fyysistä väkivaltaa 16 % seurustelleista nuorista. Erityisesti seksuaaliväkivallan kokemukset ovat kyselytutkimuksessa vahvasti sukupuolittuneita (Peltola, 2023b). Tytöistä seksuaaliväkivallan kokemuksia raportoi 37 % ja pojista 15 %. Seurusteluväkivalta on kokonaisuudessaan osa sukupuolittunutta väkivaltaa. Sukupuolittuneella väkivallalla tarkoitetaan, että sukupuoli vaikuttaa väkivaltakokemuksiin (Kolttola & Näsi, 2022).

Tutkimusten perusteella tiedetään, että miehet kohtaavat enemmän tuntemattomien tai puolittujen tekemää väkivaltaa, kun taas naiset kokevat enemmän lähisuhde- ja seksuaaliväkivaltaa. Kaikissa edellä mainituissa väkivallan muodoissa tekijänä on tyypillisimmin mies.

Tampereen yliopiston kyselytutkimuksessa (Isotalo, 2023a; Isotalo, 2023b; Isotalo, 2023c; Peltola, 2023a; Peltola, 2023b) käy ilmi, että väkivallan käyttämistä raportoidaan huomattavasti vähemmän kuin sen kokemista. Tutkijat arvelevat tämän liittyvän väkivaltaisuuden stigmaan sekä eroihin kokijan ja tekijän tulkinnoissa siitä, millaiset teot ovat väkivaltaa. Vastaajista digitaalista väkivaltaa raportoi käyttäneensä 34 % (Isotalo, 2023a). Henkistä väkivaltaa raportoi käyttäneensä 23 % ja fyysistä väkivaltaa 6 % vastaajista (Peltola, 2023a). Seksuaalisen väkivallan tekoja raportoi vain 4 % vastaajista (Peltola, 2023b). Siinä ero tekijä- ja kokijakokemusten raportoinnin välillä oli kaikista suurin.

Medinan ym. (2023) mukaan SVV:n kokeminen on yhteydessä vakaviin terveydellisiin haasteisiin, kuten lisääntyneeseen masentuneisuuteen, ahdistuneisuuteen, päihteiden väärinkäyttöön, riskialttiiseen seksuaaliseen käyttäytymiseen, akateemisiin haasteisiin sekä myöhempään parisuhdeväkivallan käyttämiseen ja kokemiseen. SVV:n yleisyys ja sen aiheuttamat seuraukset tekevät tutkimusaiheesta tärkeän, mutta siitä huolimatta aihetta on tutkittu vasta vähän (Isotalo, 2023a).

1.3 Tunnesäätely ja väkivalta

Useissa tutkimuksissa on havaittu yhteys tunnesäätelyn sekä lähisuhdeväkivallan välillä. (Maloney ym., 2023; Shorey ym., 2015; Fiorillo ym., 2013; Weber & Lynch, 2026; Taccini ym., 2024). Maloney ym. (2023) tuoreen meta-analyysin mukaan yhteys lähisuhdeväkivallan käytön ja tunnesäätelyn välillä on havaittavissa parhaiten pitkäkestoisen yksilöllisen tunnesäätelyn, eikä niinkään hetkellisen ja tilannesidonnaisen tunnesäätelyn, ja lähisuhdeväkivallan välillä. Tämä viittaa siihen, että pysyvät ja pitkäkestoiset tunnesäätelyn puutteet muodostavat melko vakaan riskin lähisuhdeväkivallan käytölle.

Shorey ym. (2015) tutkivat 1) negatiivisen affektiivisuuden ja lähisuhdeväkivallan välistä yhteyttä sekä sitä 2) välittääkö tunnesäätely tätä yhteyttä. Tutkimuksen tulokset antoivat viitteitä siitä, että tunnesäätely välittää negatiivisen affektiivisuuden ja väkivallan käytön välistä yhteyttä. Kun tunnesäätelyn taidot olivat heikot vihamielisyyden (engl. *hostile*), ärtymyksen (engl. *irritated*), raivon (engl. *mad*) ja järkytyksen (engl. *upset*) tunteet olivat yhteydessä korkeampaan riskiin käyttää fyysistä väkivaltaa. Vastaavasti henkilöillä,

joilla oli parempi kyky säädellä tunteita, ei havaittu yhteyttä päivittäisen tunnetilojen vaihtelun ja fyysisen väkivallan käytön välillä. Ahdistuksen (engl. *anxious*) ja turhautumisen tunteet taas olivat negatiivisessa yhteydessä fyysisen väkivallan käyttöön. Kun tunnesäätelyn taidot olivat heikot vihamielisyyden, ärtymyksen, raivon, järkytyksen, vihan (engl. *angry*), turhautumisen, surun (engl. *sad*) ja masentuneisuuden (engl. *depressed*) tunnekokemukset taas olivat yhteydessä korkeampaan riskiin käyttää henkistä väkivaltaa. Negatiivisen affektiivisuuden ja henkisen väkivallan välillä tunnesäätelylle ei löydetty merkitsevää välittävää yhteyttä. Tutkimuksen tuloksista voidaan päätellä, että kaikilla negatiivisilla tunteilla ei ole samankaltaista yhteyttä väkivallan käyttämiseen. Keskeinen löydös on, että suurin riski fyysiselle väkivallan käytölle oli niillä henkilöillä, joilla korkea negatiivinen affektiivisuus yhdistyi tunnesäätelyn haasteisiin.

Kuten aikaisemmasta havaitsemme tunnesäätely ja väkivallan käyttäminen ovat yhteydessä, mutta yhteyttä tulee tarkastella myös tunnesäätelyn ja väkivallan kokemisen näkökulmasta. Fiorillon ym. (2013) mukaan lapsuudessa koettu fyysinen kaltoinkohtelu voi olla riskitekijä myöhemmälle parisuhdeväkivallan kokemiselle. Tutkimuksen mukaan välittävänä tekijänä niiden välillä voi olla maladaptiivinen tunteiden säätelystrategia; tunnekokemuksen välttäminen. Weber & Lynch (2026) havaitsivat väkivaltaa kokeneilla naisilla tehdyssä tutkimuksessa tunnesäätelyn sekä uskon omaan kykyyn selviytyä traumasta olevan yhteydessä posttraumaattisen stressihäiriön kehittymiseen. Myös Taccini ym. (2024) havaitsivat tunnesäätelyn yhteyden lähisuhdeväkivallan traumatisoiviin vaikutuksiin sekä hyvinvointiin. Tutkimuksen perusteella toimiva tunnesäätely näyttäisi olevan tärkeä suojaava tekijä lähisuhdeväkivallan kokemisesta johtuvan hyvinvoinnin heikentymisen kannalta. Tunnesäätelyn ja väkivallan kokemisen välisen yhteyden ymmärtäminen on tärkeää, jotta väkivaltaa pystytään mahdollisimman hyvin ennaltaehkäisemään ja kokijoita pystytään auttamaan parhaalla mahdollisella tavalla traumaattisista kokemuksista selviytymisessä.

Kuten sanottu, useissa tutkimuksissa on havaittu yhteys tunnesäätelyn ja lähisuhdeväkivallan välillä (vrt. Maloney ym., 2023; Shorey ym., 2015; Fiorillo ym., 2013; Weber & Lynch, 2026; Taccini ym., 2024). Tunnesäätelyn yhteyttä SVV:aan on kuitenkin tutkittu vasta melko vähän verrattuna aikuisten kokemaan ja käyttämään väkivaltaan. Tässä luvussa esitellyt tutkimustulokset yhdistettynä aikaisemmin esiteltyyn nuoruudessa tapahtuvaan emotionaalisten ja kognitiivisten kykyjen kehitytykseen, herättävät kuitenkin kysymyksen siitä, onko myös tunnesäätelyn ja SVV:n välille löydettävissä vastaava yhteys.

1.4 Konfliktin syntyminen

Väkivalta ei synny tyhjästä, vaan on usein seurausta ihmissuhteessa kohdatusta konfliktista. Konfliktit ihmissuhteissa ovat väistämättömiä, mutta seurustelevilla nuorilla ei ole välttämättä kehittynyt vielä kaikkia tarpeellisia taitoja käsitellä suhteissaan ilmeneviä konflikteja rakentavalla tavalla (Fortin ym., 2020). Finkel (2013) on kehittänyt konfliktien syntymistä kuvaavan I³-mallin, jonka mukaan konfliktin syntyyn vaikuttavat kolmenlaiset tekijät. Laukaisevat tekijät (engl. *instigating*) ovat tilanne- ja ympäristökohtaisia tekijöitä, kuten riitatilanne, jotka lisäävät konfliktin syntymisen tai väkivallan käytön todennäköisyyttä. Kiihdyttävät tekijät (engl. *impelling*) taas ovat niitä yksilöllisiä tekijöitä, kuten impulsiivisuus, jotka lisäävät todennäköisyyttä käyttää väkivaltaa aggressiivisen impulssin syntyessä. Inhiboivat tekijät (engl. *inhibiting*) käsittävät ne itsesäätelyprosessit ja tilanteelliset rajoitteet, jotka hillitsevät aggressiivisia ja väkivaltaisia impulsseja.

I³-mallin pohjalta on muodostettu Täydellisen myrskyn teoria (engl. *The Perfect Storm Theory*), jonka mukaan konflikti syttyy todennäköisimmin, kun laukaisevat ja kiihdyttävät tekijät ovat voimakkaita ja inhiboivat tekijät heikkoja (Finkel, 2013; Oesterle ym., 2026; Pollard & Cantos, 2021). Pollardin ja Cantosin (2021) mukaan turvaton kiintymystyyli voi toimia kiihdyttävänä tekijänä lähisuhdeväkivallalle, kun taas tunnesäätelyn taidot ja kyky kontrolloida impulsiivista käyttäytymistä voivat toimia väkivaltaa inhiboivina tekijöinä. Heikot tunnesäätelyn taidot taas voidaan nähdä kiihdyttävinä tekijöinä (Shorey ym., 2015). Niillä yksilöillä, joilla turvaton kiintymystyyli yhdistyy tunnesäätelyn vaikeuksiin, on kohonnut riski toimia aggressiivisten impulssien mukaisesti provosoivan tapahtuman sattuessa (Pollard & Cantos, 2021).

1.5 Tutkimuskysymys ja hypoteesi

Systemaattisen kirjallisuuskatsauksemme tavoitteena on selvittää tunnesäätelyn yhteyttä seurusteluväkivaltakokemuksiin. Tutkimuskysymyksemme on miten tunnesäätely vaikuttaa seurusteluväkivaltakokemuksiin 1) kokijan näkökulmasta ja 2) tekijän näkökulmasta.

Aikaisemman aikuisilla tehdyn tutkimuksen (Maloney ym., 2023; Shorey ym., 2015; Fiorillo ym., 2013; Weber & Lynch, 2026; Taccini ym., 2024) sekä nuoruuden keskeneräisen tunnesäätelyn kehityksen (Rawana ym., 2014; Warmingham ym., 2023) perusteella oletamme, että tunnesäätelyn ja SVV:n väliltä on löydettävissä merkitsevä yhteys, jonka uskomme nuorten kohdalla olevan voimakkaampi kuin aikuisilla.

1.6 Eettiset nostot

Käytämme katsauksessamme termiä *väkivallan kokija* kuvastamaan sitä henkilöä, johon väkivalta on kohdistettu. Väkivaltatyön kentällä käydään jatkuvaa neuvottelua oikean ilmauksen löytämisestä. Sanaan *uhri* liittyy leimaava ja avuttomuutta korostava sävy, mutta toisaalta se onnistuneesti kuvastaa myös sitä, että väkivallassa on kyse rikoksesta. Kokija taas korostaa tapahtumaa, eikä sido ihmisen identiteettiä väkivaltakokemukseen, mutta voi joissain konteksteissa tuntua liian pehmeältä ilmaukselta. Toinen katsauksen kirjoittajista työskentelee väkivaltatyön kentällä kokemustoimijana, ja on siten tietoinen alalla käytävästä keskustelusta.

Vaikka tutkimme väkivaltaa myös sen kokijaan liittyvien ominaisuuksien näkökulmasta, pyrkimyksenä ei kuitenkaan ole asettaa kokijaa vastuuseen väkivallasta, vaan pikemminkin kartoittaa mahdollisia väkivallalta suojaavia tai sille altistava tekijöitä, jotta väkivaltaa pystytään jatkossa entistä paremmin ennaltaehkäisemään tai sen seurauksia minimoimaan.

2. Menetelmät

2.1 Tietokantahaut

Tutkielma on systemaattinen kirjallisuuskatsaus. Aineistohaku suoritettiin keskeisimmissä psykologian tieteenalan tietokannoissa: PubMed, APA PsychArticles ja APA PsychInfo.

2.2 Hakusanat

Tietokantahaut suoritettiin seuraavilla hakutermeillä: ("ER" OR "emotion dysregulation" OR "regulation of emotion" OR "emotional regulation" OR "adaptive emotion regulation" OR "maladaptive emotion regulation" OR "emotion control" OR "emotional over-regulation" OR "emotional under-regulation" OR "empathy" OR "emotional intelligence" OR "suppression" OR "cognitive reappraisal" OR "distraction" OR "avoidance" OR "experiential Avoidance" OR "emotional awareness" OR "emotional acceptance" OR "emotional Nonacceptance" OR "problem-solving" OR "support seeking" OR "empathy" OR "anger management") AND ("intimate partner violence" OR "domestic violence" OR "partner abuse" OR "intimate partner aggression" OR "partner aggression" OR "partner violence" OR "IPV" OR "dating violence" OR "teen dating violence" OR "TDV") AND ("young adult" OR "undergraduate" OR "college student" OR "adolescent" OR "teenager" OR "teen"). Haku tehtiin

tarkentamalla hakutermit otsikkoon ja abstraktiin. Hakuvaiheessa haku rajattiin vertaisarvioituihin julkaisuihin.

2.3 Sisäänotto- ja poissulkukriteerit

Sisäänottokriteerit tutkimuksessamme olivat: 1) tutkimuksen koko teksti oli saatavilla, 2) mitattiin vähintään yhtä tunnesäätelyn osa-aluetta 3) tutkimuksessa raportoitiin seurusteluväkivaltaa kokijan tai tekijän näkökulmasta vähintään yhdellä seurusteluväkivaltaan sisältyvällä osa-alueella. Tarkemmat tunnesäätelyyn liittyvät sisäänottokriteerit perustuvat Sloanin ym. (2017) tutkimuksessa esitettyihin kahteen tunnesäätelyn viitekehykseen, jotka pohjautuvat Grossin prosessimalliin (Gross, 1998) sekä Gratzin ja Roemerin (2004) DERS-mittariin (*Emotion Regulation Scale*). Lisäksi seuraavia tunnesäätelyn osa-alueita koskevat tutkimukset otettiin mukaan: tunneäly, aleksitymia, tuen hakeminen ja vihanhallinta (vrt. Maloney ym., 2023).

Ensimmäisessä seulonnessa poissulkukriteerit olivat: 1) Tutkimuksen pääasiallinen populaatio ei ole nuoret (ikä 13–29), 2) tutkimuksessa ei ole tutkittu seurusteluväkivallan vähintään yhtä muotoa, 3) tutkimus on katsausartikkeli, 4) tutkimuksessa ei tutkittu vähintään yhtä tunnesäätelyn osa-aluetta, 5) artikkeli oli julkaistu muulla kielellä kuin englanniksi tai suomeksi, 5) tutkimus ei ole kvantitatiivinen tutkimus.

Mikäli tutkimuksessa ei erikseen rajattu tutkittavien ikää tai sen vaihteluväliä ei raportoitu, arviointi pääasiallisesta populaatiosta tehtiin iän keskiarvon ja keskihajonnan perusteella. Tutkimus sisällytettiin, jos normaalijakauman perusteella noin 95 % tutkittavista kuului kohdepopulaatioon. Vaikka pieni osa tutkittavista ei kuuluisi kohdepopulaatioon, hypoteesin perusteella tulos ei vääristy korkeammaksi. Pitkittäistutkimuksissa sisään otettiin tutkimukset, joissa tutkittavat voidaan tutkimuksen aikana katsoa nuoriin kuuluviksi. Mikäli ikään liittyviä tunnuslukuja ei raportoitu, arviointi perustui muihin tekijöihin, joiden perusteella tutkittavien ikä voitiin luokitella kuuluvan kohdepopulaatioon kuten koululuokka. Jos tutkittavien kuulumista kohdepopulaatioon ei voitu arvioida näillä menetelmillä, tutkimusta ei sisällytetty katsaukseen.

2.4 Aineiston luokittelu

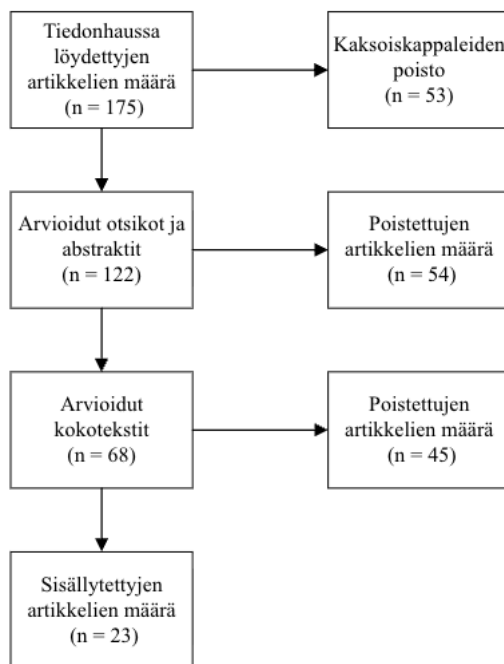
Tietokantahakujen perusteella Rayyan -järjestelmään (Ouzzani ym., 2016) tuotiin 175 tutkimusta. Kaksoiskappaleiden poistamisen jälkeen tutkimuksia jäi 122 kappaletta.

Ensimmäisessä vaiheessa otsikon ja abstraktin perusteella poissuljettiin 54 tutkimusta. Kokotekstien seulonnassa poistettiin 45 tutkimusta. Tutkijoiden välinen konflikti aiheutui viiden tutkimuksen kohdalla, jotka uudelleen arvion jälkeen päädyttiin jättämään pois. Pois jätettiin myös kuusi tutkimusta, joista koko tekstiä ei ollut saatavilla. Prosessi on esitetty kuvassa 1. Arvioijat olivat samaa mieltä 95.9 % tapauksista. Arvioijien välinen reliabiliteetti (Cohenin kappa = 0.876) oli erittäin hyvä.

Sisällytetyistä artikkeleista kerättiin tämän katsauksen kannalta oleelliset tiedot: artikkelin kirjoittajat ja julkaisuvuosi, maantieteellinen sijainti, otoskoko, tutkittavia koskevat tiedot, tutkimusasetelma, tutkitut väkivallan muodot sekä tunnesäätelyn osa-alueet ja niihin käytetyt mittarit sekä keskeiset tulokset. Tiedot esitetään tulosten yhteydessä taulukossa 1.

Kuva 1.

Katsauksen valittujen artikkeleiden valintaprosessi vuokaavion muodossa

2.5 Meta-analyysi

Meta-analyysi tehtiin DERS-mittaria käyttäneistä korrelatiivisista tutkimuksista, mikä suoritettiin käyttäen *Microsoft Excel*-ohjelmaa ja sille kehitettyä *Exploratory Software for Confidence Intervals* -ohjelmistoa (Cumming, 2016). Meta-analyysiin valikoitui yhdeksän artikkelia, joista neljä raportoi vain SVV:n käyttämistä (Bell ym., 2022; Conzemius ym.,

2021; Lee ym., 2020; Théorêt ym., 2021), kaksi vain kokemista (Simpson ym., 2025; Wallace ym., 2023) ja loput kolme molempia (Edwards ym., 2023; Peñacoba ym., 2024; Pollard & Cantos ym., 2021). Muita tutkimuksia ei eriävistä tunnesäätelyn mittareista johtuen katsottu vertailukelpoisiksi. Tutkimuskysymysten mukaisesti suoritettiin kaksi erillistä meta-analyysiä yhteyksien selvittämiseen kokijan ja tekijän näkökulmista. Tutkimuskysymyksen kannalta koettiin perustelluksi laskea sekä tunnesäätelylle että SVV:n kokijan ja tekijän näkökulmille molemmille yksi arvo, joiden välistä yhteyttä tutkitaan meta-analyysin avulla. Jokaiselle tutkimukselle laskettiin yksi korrelaatiokertoimen arvo käyttämällä Fisherin Z:aa (Fisher, 1915). Jos tutkimuksessa oli raportoitu DERS-mittarin kokonaistulos, korrelaatiokerroin laskettiin sen ja väkivallan eri muotojen yhteyksistä. Muissa tapauksissa myös DERS-mittarin osa-alueiden yhteydet laskettiin samalla menetelmällä. Kaikki raportoidut korrelaatiokertoimet otettiin huomioon tilastollisesta merkitsevyydestä huolimatta. Laskemisen avuksi kirjoitettiin python-koodi, joka laskee ensin Pearsonin korrelaatiokertoimen käänteisen hyperbolisen tangentin. Näistä arvoista laskettiin keskiarvo, jonka jälkeen suoritettiin alkuperäisen muunnoksen käänteinen laskutoimitus eli hyperbolinen tangentti. Meta-analyysi suoritettiin käyttämällä näitä arvoja. Lasketut korrelaatiot ja vastaavat Fisherin Z-arvot on esitetty tulosten yhteydessä taulukossa 2.

Sisällytettyjen tutkimuksien kohdalla tulososioista etsittiin tunnesäätelyn ja SVV:n eri muotojen välisiä suoria yhteyksiä. Mikäli ne oli raportoitu, korrelaatiot otettiin mukaan meta-analyysiin. Peñacoban ym. (2024) tutkimuksessa ei raportoitu tunnesäätelyn ja SVV:n välisiä suoria korrelaatioita, mutta alkuperäinen data oli saatavilla, mistä korrelaatiot laskettiin käyttämällä SPSS-ohjelmaa (versio 31.0.2.0). Lasketut korrelaatiot ovat tunnesäätelyn osa-alueiden yhteenlasketun arvon, eli kokonaistuloksen, ja alkuperäisessä datassa saatavilla olevan väkivallan kokonaistuloksen välinen yhteys. Tarkemmassa datan tarkastelussa kävi ilmi, että Peñacoba ym. (2024) ja Iruarrizaga ym. (2025) käyttämä aineisto oli sama, joten jälkimmäinen poistettiin analyyseista.

3. Tulokset

Tutkimusten keskeiset tiedot on esitetty taulukossa 1. Sisällytettyjen tutkimusten joukossa oli sekä korrelatiivisia tutkimuksia (Bell ym., 2022; Conzemijs ym., 2021; Cucci ym., 2019; Edwards ym., 2023; Fernández-González ym., 2018; Iruarrizaga ym., 2025; Landa ym., 2024; Lee ym., 2020; Peñacoba ym., 2024; Pollard & Cantos, 2021; Shorey ym., 2014; Simpson ym., 2025; Théorêt ym., 2021; Théorêt ym., 2024; Wallace ym., 2023), että ryhmittelymenetelmällä suoritettuja tutkimuksia (Gilbert ym., 2023; Hedge ym., 2017;

McMillan ym., 2023; Medina ym., 2023; Paradis ym., 2023; Théorêt ym., 2022). Näiden lisäksi oli kaksi interventiotutkimusta (Rizzo ym., 2021; Reyes ym., 2026). Tarkastelemme korrelatiivisia, ryhmittelymenetelmillä toteutettuja ja interventiotutkimuksia erikseen.

Taulukko 1

Sisällytettyjen tutkimusten keskeiset tiedot

Kirjoittajat ja vuosi	Valtio	n	Ikä: ka / vaihteluväli	Sukupuoli	Tutkimusasetelma	Otanta	VV muodot	VV mittari	TS muuttuja	TS mittari
Bell ym., 2022 *	USA	119	19.03 (kh = 1.31)	100 % nainen	Poikkileikkaus / paperikysely	Mukavuus	Tekijä: Fyysinen, Henkinen	CTS2	Koko pisteet	DERS
Conzemius ym., 2021	USA	132	19.19 (kh = 1.26)	100 % mies	Poikkileikkaus	Mukavuus + tarkoituksellinen	Tekijä: Fyysinen, Henkinen	CTS2	Koko pisteet	DERS
Cucci ym., 2019	Italia	622	17.20 (kh = 1.4) / 13–21	64.5 % nainen 34.5 % mies	Poikkileikkaus / paperikysely	Mukavuus / itsevalikoituva	Tekijä: Uhkailu, Henkinen, Fyysinen, Sosiaalinen	CADRI	DERS Impulsiivisuus	DERS
Edwards ym., 2023 *	USA	230	19.8 (kh = 1.65) / 18–24	70.8 % nainen, 23.5 % mies, muu 5.7 %	Poikkileikkaus	Mukavuus + tarkoituksellinen	Kokija & tekijä: Henkinen, Fyysinen, Seksuaalinen, Pakottava kontrolli	SGM- CTS2	Koko pisteet	DERS

Kirjoittajat ja vuosi	Valtio	n	Ikä: ka / vaihteluväli	Sukupuoli	Tutkimusasetelma	Otanta	VV muodot	VV mittari	TS muuttuja	TS mittari
Fernández-González ym., 2018	Espanja	542	16.36 (kh = 0.86)	52.2 % nainen	Pitkittäinen	Kokonaistutkimus	Tekijä: Uhkailu, Fyysinen, Henkinen, Seksuaalinen	CADRI	Tunneäly: selkeys, tarkkaavaisuus, säätely	TMMS -24
Gilbert ym., 2023	Kanada	835	16.8 (kh = 1.43) / 14–19	100 % nainen	Poikkileikkaus / verkkokysely	Mukavuus + tarkoituksellinen	Kokija: Seksuaalinen, Henkinen, Fyysinen, Kyberseksuaalinen	SES-SFV, CADRI, CARS	Avun hakeminen, välttelevä sopeutuminen	SRCS, CITES II
Hedge ym., 2017	USA	518	6.–9. luokka	48 % nainen, 52 % mies	Pitkittäinen, kolmas aalto	Kokonaistutkimus / itsevalikoituva	Kokija & tekijä: Yhdistetty	Safe Dates	Avun hakeminen	**
Iruarrizaga ym., 2025	Ecuador	700	15.64 (kh = 1.2) / 14–18	100 % nainen	Poikkileikkaus	Todennäköisyys	Kokija & tekijä: Yhdistetty	VREP	DERS eritelty	BIS-II, DERS
Landa ym., 2024	Espanja	786	18.80 (kh = 2.9) / 13–25	100 % mies	Poikkileikkaus	Mukavuus + tarkoituksellinen	Tekijä: Yhdistetty	DVQ-R	Tukahduttaminen	MARS
Lee ym., 2020 *	USA	160	20.28 (kh = 2.65) / 18–30	50 % nainen, 50 % mies	Poikkileikkaus, dyadinen	Mukavuus + tarkoituksellinen	Tekijä: Fyysinen, Henkinen, Seksuaalinen	Safe Dates, SES-SFP	Koko pisteet	DERS

Kirjoittajat ja vuosi	Valtio	n	Ikä: ka / vaihteluväli	Sukupuoli	Tutkimusasetelma	Otanta	VV muodot	VV mittari	TS muuttuja	TS mittari
McMillan ym., 2023	USA	710	19.77 (kh = 3.28) / 17–50	62.8 % nainen, 32.1 % mies	Poikkileikkaus / verkkokysely	Mukavuus + tarkoituksellinen	Digitaalinen, Kyber-seksuaalinen	IES, CPI-S	Impulsiivisuus, strategiat	DERS-SF
Medina ym., 2023	USA	1508	14.8 / 12–17	50.1 % nainen, 49.6 % mies, muu 0.01 %	Pitkittäinen kaksi aaltoa	Kokonaistutkimus / analyyttinen otos	Tekijä: Sosiaalinen, Henkinen, Seksuaalinen, Fyysinen, Uhkailu	CADRI	Impulsiivisuus, vihan säätely	TCS, IAS
Paradis ym., 2024	Kanada	216	17.03 (kh = 1.49) / 14–19	57.4 % nainen	Intensiivinen pitkittäinen, verkkopäiväkirja	Mukavuus / itsevalikoituva	Kokija & tekijä: Fyysinen, Seksuaalinen, Henkinen, Sosiaalinen, Uhkailu	CADRI	Koko pisteet	DERS-SF
Peñacoba ym., 2024	Ecuador	1519	15.75 (kh = 1.25) / 14–18	53.9 % mies	Poikkileikkaus	Todennäköisyys	Tekijä: Fyysinen	VREP	DERS eritelty	DERS

Kirjoittajat ja vuosi	Valtio	n	Ikä: ka / vaihteluväli	Sukupuoli	Tutkimusasetelma	Otanta	VV muodot	VV mittari	TS muuttuja	TS mittari
Pollard & Cantos, 2021 *	USA	408	Miehet: 21.68 (kh = 4.04) Nainen: 20.74 (kh = 3.51)	50 % nainen, 50 % mies	Poikkileikkaus, dyadinen	Mukavuus	Tekijä: Fyysinen	CTS2	Koko pisteet	DERS
Reyes ym., 2026	USA	80	12–16	57.4 % nainen	Yksihaarainen pre-post pilotti, Interventio	Mukavuus / itsevalikoituva	Kokija & tekijä: Fyysinen, Seksuaalinen, Henkinen	MARSHA, MTSD, ADV	Koko pisteet	MTSD
Rizzo ym., 2025	USA	114	13.0 (kh = 0.7)	100 % mies	RCT, Interventio	Mukavuus	Kokija & tekijä: Fyysinen, Seksuaalinen, Henkinen	CADRI	Tunnesäätely lyhyt ja pitkä aikaväli, tunnesäätelyn käytön tiheys	ASRI, ERBS, BIRD
Shorey ym., 2014	USA	555	18.58 (kh = 1.28) / 18+	100 % nainen	Poikkileikkaus	Mukavuus + tarkoituksellinen	Tekijä: Fyysinen, Henkinen	CTS2	Vihan säätely, mindfulness	AMS, FFMQ

Kirjoittajat ja vuosi	Valtio	n	Ikä: ka / vaihteluväli	Sukupuoli	Tutkimusasetelma	Otanta	VV muodot	VV mittari	TS muuttuja	TS mittari
Simpson ym., 2025	USA	491	21.74 (kh = 2.23) / 18–25	100 % nainen	Pitkittäinen	Yhteisölähtöinen mukavuus	Kokija: Yhdistetty	CTS2	DERS eritelty	DERS
Théorêt ym., 2024 *	Kanada	2780	15.43 / 13–19	62 % nainen	Pitkittäinen	Ryväs / analyttinen	Kokija: Henkinen, Fyysinen, Uhkailu, Seksuaalinen	CADRI, SES-SFV	Aleksitymia	TAS
Théorêt ym., 2021	Kanada	3100	15.92 / 14–20	60 % nainen	Poikkileikkaus T-2	Ryväs + tarkoituksellinen	Kokija & tekijä: Fyysinen, Henkinen, Seksuaalinen	CADRI, SES-SFV	Koko pisteet	DERS
Théorêt ym., 2022 *	Kanada	3214	15.92 (kh = .97) / 14–18	60 % nainen	Poikkileikkaus T-2	Ryväs + tarkoituksellinen	Tekijä: Fyysinen, Henkinen, Seksuaalinen	CADRI, SES-SFV	Koko pisteet	DERS

Kirjoittajat ja vuosi	Valtio	n	Ikä: ka / vaihteluväli	Sukupuoli	Tutkimusasetelma	Otanta	VV muodot	VV mittari	TS muuttuja	TS mittari
Wallace ym., 2023 *	Kanada	456	16.17 (kh = 1.28) / 14–18	100 % nainen	Poikkileikkaus, verkkokysely	Mukavuus / itsevalikoituva	Kokija: Digitaalinen, Henkinen, Seksuaalinen, Fyysinen, Uhkailu	CARS, CADRI / CADRI- SF, SES	Koko pisteet	DERS- SF

Huom. Tämä taulukko sisältää tutkimusten keskeiset tiedot. USA tarkoittaa Yhdysvaltoja. Taulukossa ”n” viittaa otoskokoon. VV tarkoittaa väkivaltaa. TS tarkoittaa tunnesäätelyä.

* merkityissä korrelatiivisissa tutkimuksissa on käytetty ”variety scoring”-menetelmää.

** tarkoittaa, että soluihin kuuluvaa informaatiota ei raportoitu erikseen.

ka = keskiarvo

kh = keskihajonta

3.2 Tunnesäätelyn mittarit

Katsauksemme tutkimuksissa tunnesäätelyä mitattiin monenlaisilla kyselyillä, joista käytetyin mittari oli *Difficulties in Emotion Regulation Scale* (DERS; Gratz & Roemer, 2004). Sitä käytettiin 11 tutkimuksessa (Bell ym., 2022; Conzemius, 2021; Cucci ym., 2019; Edwards ym., 2023; Iruarrizaga ym., 2025; Lee ym. 2020; Pénacoba ym., 2024; Pollard & Cantos, 2021; Simpson ym., 2025; Théorét ym., 2021; Théorét ym., 2022). DERS:n lyhyttä versiota *Difficulties in Emotion Regulation Scale Short-Form* (DERS-SF; Kaufman ym., 2015) käytettiin kolmessa tutkimuksessa (McMillan ym., 2023; Paradis ym., 2024; Wallance ym., 2023). DERS mittaa 33 itemillä kuutta tunnesäätelyn haasteen osa-aluetta. Vaikeus hyväksyä kokemiaan tunteita (*nonacceptance*), sisältää itemeitä kuten ”Kun olen tolaltani, tunnen siitä syyllisyyttä” ja ”Kun olen tolaltani, häpeän tunnekokemustani”. Vaikeudet tavoitteellisessa käyttäytymisessä (*goals*) sisältää itemeitä kuten ”Kun olen tolaltani, minun on vaikeaa keskittyä” ja ”Kun olen tolaltani, saan silti tehtävät tehtyä”. Impulssien hallinnan vaikeudet (*impulse*) sisältää esimerkiksi itemin ”Kun olen tolaltani, menetän hallinnan käyttäytymisestääni”. Tunnetietoisuuden puute (*awareness*) sisältää itemeitä kuten ”Kiinnitän huomiota siihen mitä tunnen” ja ”Kun olen tolaltani, ajattelen että tunteeni ovat perusteltuja ja tärkeitä”. Rajalliset tunteiden säätely strategiat (*strategies*) sisältävät esimerkiksi itemit ”Kun olen tolaltani, uskon että minulla kestää pitkään ennen kuin tunnen oloni paremmaksi” ja ”Kun olen tolaltani, otan aikaa pohtiakseni mitä todella tunnen”. Tunteiden selkeyden puute (*clarity*) sisältää itemeitä kuten ”Olen hämilläni siitä mitä tunnen” ja ”Tiedän tarkalleen mitä tunnen”. Osassa tutkimuksista käytettiin kyselyn kokonaispistemäärää, koska tutkijat kokivat otoskoon liian pieneksi tai eri osa-alueiden erittely ei ollut tutkimuksen kannalta mielekästä. Cucci ym. (2019) taas käyttivät vain DERS:n impulsiivisuutta mittaavaa osuutta.

Tunnesäätelyn mittareina yksittäisessä tutkimuksessa (Rizzo ym., 2025) toimivat myös *The Adolescent Self-Regulatory Inventory* (ASRI; Moilanen ym., 2018), *The Emotion Regulation Behaviors Scale* (ERBS; Houck ym., 2016) sekä *The Behavioral Indicator of Resiliency to Distress* (BIRD; Lejuez et al. 2006). ARSI sisältää 36 itemiä, jotka mittaavat kykyä säädellä tunteita pitkällä sekä lyhyellä aikavälillä. ERBS taas keskittyy mittaamaan, kuinka STRONG-interventiossa (Rizzo ym., 2025) opetettuja tunnesäätelytaitoja, kuten tunteiden tunnistamista tai tunnesäätelyn merkityksen tunnistamista parisuhdekonfliktissa, hyödynnetään. BIRD on viisiminuuttinen tietokoneavusteinen tehtävä, joka on suunniteltu

nuorille ja jolla mitataan, kuinka kauan nuori jatkaa turhauttavan tehtävän suorittamista; tämän on havaittu olevan yhteydessä negatiivisten tunteiden sietokykyyn. Pidemmät suoritusajat viittaavat negatiivisten tunteiden parempaan sietokykyyn.

Useissa tutkimuksissa käytettiin myös yksittäisiin tunnesäätelyn osa-alueisiin keskittyviä mittareita. Shorey ym. (2014) tutkimuksessa vihanhallintaa mitattiin *The Anger Management Scale*:lla (AMS, Stith & Hamby, 2002), joka sisältää 36 itemiä ja jakaa vihanhallinnan neljään alakategoriaan: kärjistävät strategiat (engl. escalating strategies), negatiiviset attribuutiot (engl. negative attributions), itsetietoisuus (engl. self-awareness) ja rauhoittavat strategiat (engl. calming strategies). Medina ym. (2023) mittasivat vihanhallintaa 3 itemin *University of Illinois Anger Scale*:lla (IAS, Espelage & Stein, 2006).

Impulsiivisuutta yksittäisenä ominaisuutena mitattiin kahdella eri mittarilla yksittäisissä tutkimuksissa. Iruarrizaga ym. (2025) ja Pénacoba ym. (2024) käyttivät *The Barratt Impulsivity Scale*:a (BIS-II, Patton ym., 1995), mikä on 30 iteminen impulsiivisuuden kokonaisvaltainen mittari. Siinä mitataan kolmea impulsiivisuuden osa-aluetta: tarkkaavaisuus, motorinen impulsiivisuus ja suunnittelemattomuus sekä kokonaisimpulsiivisuutta. Medina ym. (2023) taas käyttivät 4 itemin *Teen Conflict Survey* (TCS, Bosworth ym., 1999) impulsiivisuuden mittaamiseen.

Landa ym. (2024) käyttivät *Measurement of Affect Regulation Styles*:n (MARS; Larsen & Prizmic, 2004) kahta itemiä mittaamaan tutkittavien tunneilmaisun tukahduttamista. Fernández-González ym. (2018) käyttivät tunneilyn mittarina *Trait Meta-Mood Scale*:a (TMMS-24; Fernández-Berrocal, Extremera, & Ramos, 2004), jossa 24 itemillä mitataan suhteellisen pysyviä yksilöllisiä eroja ihmisten taipumuksessa kiinnittää huomiota mielialoihin ja tunteisiinsa sekä erottaa ja säädellä niitä. Gilbert ym. (2023) mittasivat avunhakemista 5 itemillä, joista kolme oli johdettu *Social Support subscale of the Self-Report Coping Scale*:sta (SRCS, Causey & Dubow, 1992). Samassa tutkimuksessa mitattiin myös vältteleviä selviytymiskeinoja yksi itemisellä mittarilla *Children's Impact of Traumatic Events Scale II by Wolfe* (CITES II, Wolfe 2002). Mindfulnessia tarkasteltiin Shorey ym. (2014) *The Five Facet Mindfulness Questionnaire* (FFMQ, Baer ym., 2006). FFMQ sisältää 39 itemiä, jotka mittaavat kokemuksen havainnointia (engl. Observation of Experience), kokemuksen sanallistamista (engl. Describing with Words), tietoista toimintaa (engl. Acting with Awareness), kokemuksen tuomitsemattomuutta (engl. Nonjudging of Experience) sekä kokemukseen reagoimattomuutta (engl. Nonreactivity to Experience). Myös aleksitymiaa mitattiin erillisellä mittarilla Théorêtin ym. (2024) tutkimuksessa, jossa käytössä

oli *Toronto Alexithymia Scale* (TAS; Bagby ym., 1994). TAS sisältää neljä itemiä, jotka mittaavat vaikeuksia ymmärtää, prosessoida ja kuvailla tunteita.

3.3 Väkivallan mittarit

Katsauksemme tutkimuksissa väkivallan mittareista käytetyimpiä olivat *Conflict in Adolescent Dating Relationships Inventory* sekä sen lyhyempi versio (CADRI; Wolfe ym., 2001; CADRI-SF; Fernández-González ym., 2012) ja *Conflict Tactics Scale-2* (CTS2, Straus ym., 1996). CADRI:a tai sen lyhyempää versiota käytettiin yhteensä yhdeksässä tutkimuksessa (Cucci ym., 2019; Fernández-González ym., 2018; Gilbert ym., 2023; Medina ym., 2023; Paradis ym., 2024; Théorét ym., 2024; Théorét ym., 2021; Théorét ym., 2022; Wallace ym., 2023). CADRI sisältää 35 itemiä, joita tutkimuksissa käytettiin vaihtelevissa määrin. Kysely kartoittaa seurusteluväkivaltakokemuksia viidellä osa-alueella: fyysinen väkivalta, uhkaava käytös, seksuaalinen väkivalta, sosiaalinen väkivalta sekä henkinen väkivalta. *Conflict Tactics Scale-2* (CTS2, Straus ym., 1996) käytettiin viidessä tutkimuksessa (Bell ym., 2022; Conzemius ym., 2021; Pollard & Cantos, 2021; Shorey ym., 2014; Simpson ym., 2025). CTS2 sisältää 38 itemiä ja kartoittaa kumppanien käyttämiä strategioita parisuhdekonfliktien aikana sekä fyysisen ja henkisen väkivallan kokemuksia. Yhdessä tutkimuksessa (Edwards ym., 2023) käytettiin myös CTS2:sta seksuaali- ja sukupuoli- vähemmistöille sovellettua versiota *Sexual and Gender Minority Conflict Tactics Scale-2* (SGM-CTS2; SGM Dyar ym., 2021; CTS2 Strauss ym., 1996).

Kahdessa tutkimuksessa (Iruarrizaga ym., 2025; Peñacoba ym., 2024) väkivallan mittarina käytettiin *Violence Received, Exercised and Perceived in Dating Relationships of Young People and Adolescents* (VREP; Urbiola ym., 2021). VREP sisältää 28 itemiä. Siinä väkivalta jaotellaan fyysiseen, psyykkiseen ja henkiseen, joista viimeisin jakautuu kolmeen alakategoriaan: sosiaalinen, nöyryyttävä ja pakottava sekä kontrollointi ja mustasukkaisuus. Landa ym. (2023) käyttivät 20 itemistä *Violence Questionnaire*:a (DVQ-R; Rodríguez-Díaz ym., 2017; käänös: CUVINO-R; *Cuestionario de Violencia entre Novios*). DVQ-R mittaa 20 itemillä fyysistä, seksuaalista ja henkistä väkivaltaa. Henkinen väkivalta jaotellaan tässä mittarissa erillisyyden kokemukseen (engl. *detachment*), nöyryyttämiseen (engl. *humiliation*) ja pakottamiseen (engl. *coercion*).

Reyes ym. (2026) käyttivät *Measure of Adolescent Relationship Harassment and Abuse* (MARSHA; Rothman ym., 2022) sekä *Moms and Teens for Safe Dates Adolescent dating violence scale* (MTSD ADV; Foshee ym., 2015) yhdistelmää, jossa 16 itemiä

mittasivat koettua fyysistä, seksuaalista ja henkistä väkivaltaa. Lee ym. (2020) mittasivat fyysistä ja psyykkistä väkivaltaa *The Safe Dates - Physical and Psychological Violence Perpetration scales*:llä (SES-SFP; Foshee ym., 1998), jossa yhteensä 30 itemiä mittaavat fyysisen ja henkisen väkivallan käyttämistä.

Osassa tutkimuksista tarkasteltiin tarkemmin tiettyä yksittäistä väkivallan muotoa. Verkkovälitteistä väkivaltaa mitattiin kolmenlaisilla mittareilla: Gilbert ym. (2023) sekä Wallace ym. (2023) käyttivät 17 itemistä *Cyber Aggression in Relationships Scal*:a (CARS, Watkins ym., 2018), kun taas McMillan ym. (2023) käyttivät *Controlling Partner Inventory-Self* (CPI-S, Burke ym., 2011) sekä *Interpersonal Electronic Surveillance* (IES, Tokunaga, 2011). CPI-S mittaa eron jälkeistä verkkovälitteisen seurusteluväkivallan käyttöä 18 itemillä ja IES mittaa entisestä kumppanista tiedon etsimistä sosiaalisessa mediassa 12 itemillä.

Seksuaalista väkivaltaa mitattiin *Sexual Experiences Survey*:lla (SES, Koss ym., 2007) sekä sen lyhennetyllä versiolla (SES-SFV; Moreau ym., 2015) yhteensä viidessä tutkimuksessa (Gilbert ym., 2023; Lee ym., 2020; Théorét ym., 2024; Théorét ym., 2021; Théorét ym., 2022). SES ja SES-SFV jaottelee seksuaalista väkivaltaa yhdeksään luokkaan käytetyn voiman (verbaalinen, fyysinen tai päihtymys) sekä intrusiivisuuden tason (seksuaalinen yhteys, yritetty penetraatio, suoritettu penetraatio) mukaan. Mittari sisältää 7–9 itemiä käytetystä versiosta riippuen.

Vaikka mittarit mahdollistavat frekvenssivastaukset, on syytä huomata, että osassa tutkimuksissa (Bell ym., 2020; Edwards ym., 2023; Lee ym., 2020; Pollard & Cantos, 2021; Théorét ym., 2022; Wallace ym., 2023) käytetään "variety scoring" -pisteystystä (Moffitt ym., 1997 viitattu teoksessa Bell ym., 2020), jossa frekvenssivastaukset muunnetaan "tapahtui vähintään kerran" -tasolle ja summataan eri tekojen määrä yhteen. Tämä vähentää tulosten vinoutta, mutta samalla muuttaa mitattavaa tekijää. Väkivaltakokemusten tapahtumatiheyden sijasta mitataan, eri väkivallan muotojen esiintymistä dikotomisesti.

3.4 Korrelatiiviset tutkimukset

Korrelatiivisia tutkimuksia, joissa tutkitaan tunnesäätelyn eri osa-alueiden vaikutusta SVV-kokemuksiin kokijan ja tekijän näkökulmasta on 15 (Bell ym., 2022; Conzemius ym., 2021; Cucci ym., 2019; Edwards ym., 2023; Fernández-González ym., 2018; Iruarrizaga ym., 2025; Landa ym., 2024; Lee ym., 2020; Peñacoba ym., 2024; Pollard & Cantos, 2021; Shorey ym., 2014; Simpson ym., 2025; Théorét ym., 2021; Théorét ym., 2024; Wallace ym., 2023). Korrelaatiot on esitetty liitteissä 1 ja 2. Tutkimuskysymysten mukaisesti korrelatiiviset

tutkimustulokset käsitellään erikseen sekä kokijan että tekijän näkökulmasta kaikissa tapauksissa, joissa se on mahdollista.

3.4.1 Kokijan näkökulma

Edwards ym. (2023) tutkivat yhteyksiä SVV:aan alkuperäiskansaansa kuuluvilla opiskelijoilla. Tutkimuksessa tunnesäätelyllä oli tilastollisesti merkitsevä yhteys fyysisen ($r = .18$), henkisen ($r = .21$) ja seksuaalisen ($r = .31$) SVV:n sekä pakottavan kontrollin ($r = .23$) kokemiseen.

Wallace ym. (2023) tutkivat sekä suojaavia että riskitekijöitä eri SVV:n muotojen kokemiselle. Raportoidut yhteydet tunnesäätelyn ja SVV:n eri muotojen kokemisen välillä saavuttivat kaikki tilastollisen merkitsevyyden: fyysinen ($r = .20$), henkinen ($r = .17$), seksuaalinen ($r = .13$), uhkaava käyttäytyminen ($r = .10$) ja digitaalinen ($r = .22$).

Pollard ja Cantos (2021) tutkivat heteropariskuntien tunnesäätelyn ja impulsiivisuuden yhteyttä fyysisen SVV:n kokemiseen dyadisesti. Kumppanin tunnesäätelyn ja impulsiivisuuden vaikutukset SVV:n kokemiseen eivät saavuttaneet tilastollista merkitsevyyttä. Väkivallan kokemisen yhteydet tunnesäätelyyn ja impulsiivisuuteen eivät miehillä saavuttaneet tilastollista merkitsevyyttä. Naisilla väkivallan kokemisen yhteydet tunnesäätelyyn ($r = .15$) ja impulsiivisuuteen ($r = .21$) olivat heikot ja merkitsevät.

Peñacoba ym. (2024) tutkivat tunnesäätelyä välittävänä tekijänä alkoholinkäytön ja SVV:n välillä. DERS- ja BIS-mittareiden suoria yhteyksiä ei raportoitu tutkimuksessa. Datasta laskettujen tuloksien perusteella DERS-mittarin kokonaistulos oli tilastollisesti merkitsevästi yhteydessä SVV:n kokemiseen ($r = .17$). Myös BIS-mittarin impulsiivisuuden yhteys SVV:n kokemiseen ($r = .19$) oli tilastollisesti merkitsevä.

Iruarrizaga ym. (2025) tutkivat DERS-mittarin osa-alueiden yhteyksiä fyysisen SVV:n kokemiseen. Näiden lisäksi he käyttivät erillistä impulsiivisuutta mittaavaa mittaria BIS-II. Kokemisen kohdalla tilastollisen merkitsevyyden saavuttivat DERS-mittarin impulsiivisuus ($r = .16$), tunteiden hyväksymättömyys ($r = .16$) ja strategiat ($r = .11$) sekä BIS-II impulsiivisuus ($r = .14$). Kokonaispisteiden yhteyttä ei raportoitu.

Simpson ym. (2025) tutkivat kumulatiivisten SVV-kokemusten yhteyttä tunnesäätelyosa-alueisiin. Kokonaispisteet olivat tilastollisesti merkitsevästi yhteydessä SVV:n kumulatiiviseen kokemiseen ($r = .25$). Kaikkien mitattujen osa-alueiden yhteydet olivat myös tilastollisesti merkitseviä: vaikeus hyväksyä tunteita ($r = .17$), vaikeus tavoitteellisessa käyttäytymisessä ($r = .17$), impulsiivisuus ($r = .28$), rajalliset strategiat ($r = .27$), tietoisuuden puute ($r = .19$) ja selkeyden puute ($r = .18$).

Théorêt ym. (2024) tutkivat aleksitymiaa välittävänä tekijänä kumulatiivisen lapsuuden kaltoinkohtelun ja SVV kokemisen välillä. Aleksitymian ja kroonisen SVV:n kokemisen välillä oli tilastollisesti merkitsevä heikko yhteys ($r = .11$). Yhteys väkivallan kokemiseen ($r = .14$) ei saavuttanut tilastollista merkitsevyyttä.

Landa ym. (2024) tutkivat tunteiden tukahduttamisen yhteyttä kontrolliin ja dominanssiin parisuhteessa, affektiivisuuteen sekä miesten naisia kohtaan käyttämään SVV:aan. Yhteys tunteiden tukahduttamisen ja SVV:n välillä oli voimakkaampi 18-25 ikäisillä miehillä ($r = .24$) verrattuna nuorempaan 13-18-vuotiaiden ryhmään ($r = .13$). Samaa yhteyttä ei sisällytettyjen tutkimusten joukossa tutkittu naisilla.

Yhteenvetona kokijan näkökulmasta SVV-kokemuksiin ovat vahvimmin yhteydessä tunnesäätelyn haasteiden kokonaispisteet ja impulsiivisuus. Näiden lisäksi Simpsonin ym. (2025) tutkimuksessa DERS-mittarin rajalliset strategiat ovat myös vahvimpien yhteyksien joukossa, kun tutkitaan kumulatiivisia SVV-kokemuksia. Yksittäisistä tunnesäätelyn strategioista Landan ym. (2024) tutkima tunteiden tukahduttaminen oli yhteydeltään vastaavan suuruinen vanhemmassa ikäryhmässä suhteessa DERS-strategioiden yhteyteen.

3.4.2 Tekijän näkökulma

Bell ym. (2022) tutkivat tunnesäätelyä välittävänä tekijänä parisuhderiippuvuuden ja SVV:n välillä. He raportoivat tilastollisesti merkitsevän heikon yhteyden tunnesäätelyn ja henkisen SVV:n ($r = .28$) välillä. Tutkimuksessa havaittiin myös heikompi yhteys tunnesäätelyn ja fyysisen SVV:n ($r = .16$) välillä, mikä ei ollut tilastollisesti merkitsevä.

Conzemius ym. (2021) tutkivat perinteisiä sukupuolirooleja ja tunnesäätelyä SVV riskitekijöinä. He puolestaan raportoivat tunnesäätelyn tilastollisesti merkitsevän yhteyden sekä fyysiseen ($r = .24$) että henkiseen ($r = .25$) SVV:aan.

Théorêt ym. (2021) tutkivat tunnesäätelyä välittävänä tekijänä turvattoman kiintymyssuhteen ja SVV:n välillä. Tunnesäätelyllä oli tilastollisesti merkitsevä suora yhteys fyysisen ($r = .16$), henkisen ($r = .15$) ja seksuaalisen ($r = .07$) SVV:n käyttämiseen.

Edwards ym. (2023) tutkimuksessa ainut tilastollisesti merkitsevä yhteys oli seksuaalisen SVV:n käyttämiseen ($r = .19$). Muut yhteydet, eli yhteydet fyysisen SVV:n käyttämiseen ($r = .08$), henkisen SVV:n käyttämiseen ($r = .02$) sekä pakottavan kontrollin käyttämiseen ($r = .12$) eivät saavuttaneet tilastollista merkitsevyyttä.

Iruarrizaga ym. (2025) tutkivat DERS-mittarin osa-alueiden yhteyksiä fyysisen SVV:n käyttämiseen. Näiden lisäksi he käyttivät erillistä impulsiivisuutta mittaavaa mittaria BIS-II. SVV:n käyttämisen kohdalla tilastollisesti merkitsevät yhteydet olivat DERS-mittarin

osa-alueista impulsiivisuudella ($r = .17$), vaikeudella hyväksyä tunteita ($r = .11$) ja strategioilla ($r = .12$). BIS-II impulsiivisuuden ja SVV:n käyttämisen välinen yhteys ($r = .20$) oli myös tilastollisesti merkitsevä. Yhteispisteiden yhteyttä ei raportoitu.

Peñacoba ym. (2024) tutkivat tunnesäätelyä välittävänä tekijänä alkoholinkäytön ja SVV välillä. DERS- ja BIS-mittareiden suoria yhteyksiä ei raportoitu tutkimuksessa. Datasta laskettujen tuloksien perusteella DERS-mittarin kokonaistulos oli tilastollisesti merkitsevästi yhteydessä SVV:n käyttämiseen ($r = .20$). Myös BIS-mittarin impulsiivisuuden yhteys SVV:n käyttämiseen ($r = .21$) oli tilastollisesti merkitsevä.

Cucci ym. (2019) tutkivat vanhemmuustyylin ja tunnesäätelyn yhteyttä SVV:aan. DERS-mittarin impulsiivisuus oli ainut osa-alue, jonka yhteys raportoitiin. Yhteys impulsiivisuuden ja fyysisen SVV:n välillä oli kohtalainen ($r = .31$). Vastaavasti yhteys henkiseen SVV:n jäi heikoksi ($r = .28$). Yhteys uhkaavaan käyttäytymiseen oli myös heikko ($r = .25$). Heikoin yhteys oli tunnesäätelyn ja sosiaalisen SVV:n käyttämisen ($r = .12$) välillä. Esitetyt tulokset olivat kaikki tilastollisesti merkitseviä.

Lee ym. (2020) puolestaan tutkivat dyadisesti heteropariskuntien tunnesäätelyiden yhteyttä fyysisen, henkisen ja seksuaalisen SVV:n käyttämiseen. Miehiä tunnesäätelyn yhteyksistä tilastollisen merkitsevyyden saavuttivat yhteydet heidän omaan henkisen SVV:n käyttämiseensä ($r = .26$) ja naisen seksuaalisen SVV:n käyttämiseen ($r = .27$). Naisilla puolestaan tilastollisesti merkitseviä olivat yhteydet omaan henkisen SVV:n käyttämiseen ($r = .37$), seksuaalisen SVV:n käyttämiseen ($r = .27$) ja miehen henkisen SVV:n käyttämiseen ($r = .29$). Tarkasteltaessa mallia, joka pyrki selvittämään keskinäisiä riippuvuuksia, löytyi sekä toimija- että kumppanivaikutuksia. Fyysisen väkivallan käyttämisessä oli merkitsevä tunnesäätelyn toimijavaikutus ($B = .23$) ja kumppanivaikutus ($B = .37$). Naisten kohdalla löydettiin merkitsevä kumppanivaikutus ($B = .48$), mutta miehillä vastaava vaikutus ($B = .19$) ei saavuttanut tilastollista merkitsevyyttä. Jatkoanalyseissä selvisi, että miesten toimija- ja kumppanivaikutuksen interaktio ($B = .52$) oli merkitsevä. Miesten oma toimijavaikutus oli merkitsevä ja voimakas ($B = 1.28$), kun heidän kumppaninsa tunnesäätelyn vaikeudet olivat korkeat. Toimijavaikutus ($B = .20$) ei ollut merkitsevä, kun kumppanin tunnesäätelyn vaikeudet olivat matalammat. Henkisen väkivallan käyttämisen kohdalla toimijavaikutus ($B = .33$) oli merkitsevä, kun kumppanivaikutus ($B = .15$) ei saavuttanut tilastollista merkitsevyyttä ($p = .06$). Seksuaalisen väkivallan kohdalla sekä toimijavaikutus ($B = .44$) että kumppanivaikutus ($B = .60$) olivat tilastollisesti merkitseviä.

Pollard ja Cantos (2021) tutkivat heteropariskuntien tunnesäätelyn ja impulsiivisuuden yhteyttä fyysisen SVV:n käyttämiseen ja kokemiseen dyadisesti.

Kumppanin tunnesäätelyn ja impulsiivisuuden vaikutukset toisen SVV:n käyttämiseen ja kokemiseen eivät saavuttaneet tilastollista merkitsevyyttä. Käyttämisen kohdalla puolestaan miehillä yhteydet tunnesäätelyyn ($r = .15$) ja impulsiivisuuteen ($r = .17$) olivat molemmat tilastollisesti merkitseviä. Naisten kohdalla vastaavat yhteydet olivat myös tilastollisesti merkitseviä. Naisilla tunnesäätely oli yhteydessä SVV:n käyttämiseen ($r = .28$). Impulsiivisuuden yhteydet olivat SVV:n käyttämisessä ($r = .29$) samansuuntaisia. Regressioanalyysissä miesten tunnesäätelyn yhteys ei säilynyt, kun kiintymystyyliä kontrolloitiin. Impulsiivisuus oli yhteydessä SVV:n käyttämiseen ($B = 0.07$) välttelevän kiintymystyylin kontrolloinnin jälkeen. Naisten kohdalla impulsiivisuus oli yhteydessä omaan SVV:n käyttöön ($B = 0.09$). Naisten mallissa ahdistunut kiintymystyyli ei ollut enää merkitsevästi yhteydessä SVV:n käyttöön, kun naisten tunnesäätelyn vaikeudet lisättiin malliin ($B = 0.24$). Seurustelukumppanin tekemään arvioon perustuvassa analyysissä taas tunnesäätelyn vaikeudet ja impulsiivisuus eivät kumpikaan olleet yhteydessä fyysisen SVV:n käyttöön, vaan naisten ahdistunut kiintymystyyli ($B = 0.40$).

Fernández-González ym. (2018) tutkivat tunneälyn yhteyttä SVV:n käyttämiseen. Tilastollisesti merkitseviä yhteyksiä oli ainoastaan tarkkaavaisuutta mittaavan osa-alueen sekä henkisen SVV:n ($r = .14$) että uhkaavan käyttäytymisen ($r = .11$) välillä. Muut yhteydet eivät saavuttaneet tilastollista merkitsevyyttä ja olivat hyvin heikkoja.

Shoreyn ym. (2014) tutkimuksessa tutkittiin mindfulness-taitojen ja vihansäätelyn yhteyttä SVV:aan. AMS-mittarin kärjistäväillä strategioilla oli keskitasoinen yhteys fyysisen SVV:n käyttämiseen ($r = .39$), kun taas yhteys henkisen SVV:n käyttämiseen oli lähellä vahvan yhteyden rajaa ($r = .69$). AMS-mittarin negatiivisten attribuutioiden kohdalla yhteydet olivat myös kohtalaisia, missä yhteys fyysiseen SVV:aan oli ($r = .33$), kun taas yhteys henkiseen SVV:aan oli jälleen vahvempi ($r = .51$). Muista mitatuista ominaisuuksista vain itsetietoisuus saavutti tilastollisen merkitsevyyden ($r = -.12$). Vihansäätelyn kokonaispisteiden yhteydet fyysiseen SVV:aan ($r = -.35$) ja henkiseen SVV:aan ($r = -.60$) olivat samansuuntaisia. Mindfulness-taitojen kohdalla ainoastaan yhteys tietoisesti toimimisen ja fyysisen SVV:n käyttämisen välillä ($r = -.10$) saavutti tilastollisen merkitsevyyden. Henkisen SVV:n kohdalla taas tunteiden kuvaileminen ($r = -.11$), tuomitsemattomuus ($r = .12$), reagoimattomuus ($r = -.19$) ja tietoisesti toimiminen ($r = -.23$) olivat tilastollisesti merkitsevästi yhteydessä SVV:n käyttämiseen.

3.5 Ryhmittelymenetelmillä tehdyt tutkimukset

Ryhmittelymenetelmillä suoritettuja tutkimuksia oli yhteensä kuusi. Tutkimuksissa käytetyt ryhmittelymenetelmät ovat klusterianalyysi (Gilbert ym., 2023), kvartiileihin perustuva ryhmittely (Hedge ym., 2017), latenttien profiilien analyysi (McMillan ym., 2023; Medina ym., 2023) ja latenttien luokkien analyysi (Paradis ym., 2023; Théorêt ym., 2021).

Klusterianalyysissä aineistosta etsitään luonnollisia ryhmiä niin, että ryhmään kuuluvat muistuttavat toisiaan enemmän, tarkastelussa olevien muuttujien perusteella, kuin muissa ryhmissä olevia. Kvartiileihin perustuva ryhmittely tarkoittaa aineiston jakamista ryhmiin sen mukaan, missä kohtaa jakaumaa arvot sijaitsevat. Latenttien profiilien analyysi pyrkii jakamaan aineiston piileviin ryhmiin jatkuvien muuttujien (esim. tunnesäätelyn kokonaispisteet) arvojen perusteella. Latenttien luokkien analyysissä sen sijaan pyritään löytämään aineistosta piileviä ryhmiä vastausmallin perusteella, mutta jatkuvien muuttujien sijaan analyysi perustuu kategorisiin muuttujiin (esim. kyllä/ei).

Gilbert ym. (2023) tutkivat SVV:n eri muotojen yhteyttä kokijan käyttämiin selviytymisen strategioihin, jotka tässä yhteydessä olivat välttelevä (engl. *avoidance coping*) ja lähestyvä (engl. *approach coping*). Lähestyvää selviytymiskeinoa mitattiin avun hakemisella eri tahoilta: kumppani, perheenjäsen, ystävä, terveydenhuollon ammattilainen ja vertaistuki. Tutkimuksessa löydettiin neljä klusteria perustuen koettuihin seurusteluväkivallan muotoihin ja lapsena koettuun seksuaaliseen hyväksikäyttöön (LSH): 1) keskimääräinen LSH & kyberseksuaalinen SVV, 2) LSH & SVV poissulkien kyberseksuaalinen, 3) LSH ja kaikki SVV:n muodot, 4) kaikki SVV:n muodot ilman LSH:ä. Kaikkia väkivallan muotoja kokeneet nuoret (ryhmät 3 ja 4) raportoivat muita ryhmiä enemmän välttelevän sopeutumiskeinon käyttöä pienellä ja merkitsevällä efektikoolla ($\eta^2 = .031$). Kahdesta kaikkia väkivallan muotoja kokeneesta ryhmästä välttelevän sopeutumiskeinon käyttäminen oli todennäköisempää ryhmässä kolme, johon kuuluvissa tutkittavilla oli kokemuksia LSH:stä. Ryhmät erosivat toisistaan tilastollisesti merkitsevästi avunhakemisessa kumppanilta ($\eta^2 = .025$) ja terveydenhuollon ammattilaista ($\eta^2 = .014$). Ryhmät yksi ja kaksi erosivat merkitsevästi ryhmistä kolme ja neljä avun hakemisessa kumppanilta liittyen seksuaalisen SVV:n kokemuksiin. Ryhmä kolme haki apua merkitsevästi enemmän terveydenhuollon ammattilaisista verrattuna muihin ryhmiin.

Hedge ym. (2017) suorittivat ryhmittelyn kvartiilien avulla perustuen tutkittavien taipumukseen käyttää sopeutumiskeinona avunhakemista. He raportoivat kolme ryhmää, joissa nuoret todennäköisesti eivät hakeneet apua, hakivat sitä epävirallisilta tahoilta, ja

hakivat apua sekä epävirallisilta että ammatillisilta tahoilta. Analyysissä ensimmäistä ryhmää käytettiin vertailukohtana. Multinomiaalisen logistisen regressioanalyysin perusteella SVV:n kokeminen ja käyttäminen ennustivat negatiivisesti kuulumista epävirallisen avun hakemisen ryhmään ($B = -0.72$, $SE = 0.44$) ja positiivisesti kuulumista korkean avunhakemisen ryhmään ($B = 0.17$, $SE = 0.42$). SVV:n kokeminen ja käyttäminen eivät kuitenkaan päässeet lopulliseen malliin, sillä ne eivät olleet tilastollisesti merkitseviä.

Latenttien profiilien analyysissä McMillan ym. (2023) löysivät kolme latenttia profiilia, joissa oli matala, keskitasoinen tai korkea sosiaalisessa mediassa tapahtuvan seurannan ja SVV:n taso. Keskitason ryhmällä oli suurimmat puutteet käytössä olevien tunnesäätelyn ja impulssikontrollin strategioissa. Korkean tason ryhmällä taas oli korkeimmat tasot kiintymyssuhdeahdistuksessa, ongelmallisessa alkoholinkäytössä, epävarmuuden sietokyvyn puutteessa, ja ahdingon sietokyvyssä.

Medinan ym. (2023) tutkimuksessa latenttien profiilien analyysissä erottelu tapahtui väkivaltaista käyttäytymistä kiihdyttävien ja inhiboivien indikaattorien avulla, mitkä tässä tutkimuksessa olivat kiihdyttävien osalta vihansäätely ja masentuneisuus sekä inhiboivien osalta alkoholin käyttö ja impulsiivisuus. Sopivimmassa mallissa oli kolme profiilia, joissa kiihdyttävien ja inhiboivien tekijöiden tasot olivat 1) matalat kiihdyttävät ja korkeat inhiboivat, 2) keskitason kiihdyttävät ja matalat inhiboivat, ja 3) keskitason kiihdyttävät ja inhiboivat. Ryhmällä kaksi oli korkeimmat alkoholin käytön keskiarvot. Sillä oli myös korkeimmat sosiaalisen, seksuaalisen ja fyysisen väkivallan sekä uhkaavan käyttäytymisen keskiarvot. Ryhmällä kolme muut indikaattorit olivat koholla lukuun ottamatta alkoholin käyttöä. Tällä ryhmällä oli myös korkeimmat verbaalisen väkivallan keskiarvot. Matalimmat tasot kaikissa väkivallan muodoissa oli matalien kiihdyttävien ja korkeiden inhiboivien tekijöiden profiililla, johon kuului suurin osa tutkittavista (68 %).

Paradis ym. (2024) tekivät latenttien luokkien analyysin, jossa luokkien jaottelussa nousi esiin viisi seurusteluväkivallan muotoihin perustuvaa luokkaa. 1) Matala väkivalta, 2) emotionaalinen väkivalta, 3) emotionaalinen ja seksuaalinen väkivalta, 4) henkinen väkivalta ja kontrolli, ja 5) useita väkivallan muotoja. Usean väkivallan muodon luokka erottui luokista yksi ja kaksi korkeiden tunnesäätelyn vaikeuksien pisteiden perusteella tilastollisesti merkitsevästi. Ne olivat myös luokkia kolme ja neljä korkeammat, mutta eivät saavuttaneet tilastollista merkitsevyyttä. Luokalla viisi oli myös tilastollisesti merkitsevästi muita luokkia korkeammat eksternalisoivat ongelmat kuin vertaisilla. Luokilla yksi ja kolme oli muita ryhmiä vähemmän erityyppisiä traumakokemuksia. Ryhmät eivät eronneet merkitsevästi SVV:n hyväksymisessä. On myös huomionarvoista, että matalan väkivallan ryhmä raportoi

olleensa parisuhteessa alle vuoden muita ryhmiä todennäköisemmin, mutta ero ryhmään neljä ei ollut tilastollisesti merkitsevä.

Théorêt ym., (2022) tekivät myös latenttien luokkien analyysin, jossa luokat jaoteltiin väkivallan muotojen esiintyvyyden perusteella. Tässä tutkimuksessa luokkia löydettiin neljä. Luokat laskettiin pojille ja tytöille erikseen ja molemmissa tapauksissa ensimmäiset kolme luokkaa neljästä olivat samat: 1) matala SVV, 2) molemminpuolinen henkinen SVV, ja 3) molemminpuolinen henkinen ja fyysinen SVV. ”Molemminpuolinen” tässä yhteydessä tarkoittaa SVV sekä kokemista että käyttämistä. Artikkelissa huomautetaan, että luokkaan kolme kuuluvista tytöistä lähes 50 % raportoi seksuaalisen SVV:n kokemista, kun vastaava osuus pojista oli 25 %. Tytöillä neljäs luokka oli molemminpuolinen henkinen SVV ja seksuaalisen SVV:n kokeminen. Pojilla taas neljäs luokka oli usean SVV:n muodon kokeminen. Tunnesäätelyn vaikeuksien arvot olivat korkeimmat tytöillä, jotka kuuluivat luokkaan kolme. Pojilla vastaavasti luokan kolme lisäksi luokalla neljä oli korkeimmat tunnesäätelyn vaikeuksien arvot muihin luokkiin verrattuna.

Näistä Théorêtin ym., (2022) tuloksista nähdään, että henkistä väkivaltaa kokeneet pojat myös käyttävät sitä suuremmalla todennäköisyydellä. Sama pätee fyysiseen väkivaltaan, mutta fyysinen väkivallan riski ei esiinny ilman henkisen väkivallan riskiä. Henkistä, fyysistä ja seksuaalista väkivaltaa kokeneet pojat käyttivät suuremmalla todennäköisyydellä henkistä väkivaltaa, mutta myös seksuaalisen väkivallan käyttämisen riski nousee hieman. Henkistä ja fyysistä sekä kaikkia muotoja kokeneilla pojilla oli kahta muuta ryhmää enemmän tunnesäätelyn vaikeuksia. Kaikkia muotoja kokeneiden poikien tunnesäätely ei kuitenkaan eronnut muista ryhmistä tilastollisesti merkitsevästi, mikä voi tutkijoiden mukaan johtua luokkaan kuuluvien poikien pienestä määrästä ja siihen liittyvästä tilastollisen voiman laskusta.

Tytöillä vastaavasti henkisen väkivallan kokemisen ja käyttämisen todennäköisyydet ovat kaikissa tapauksissa lähes yhtä suuria (Théorêt ym., 2022). Seksuaalisen väkivallan kokeminen taas ei nostanut sen käyttämisen todennäköisyyttä huomattavasti. Kaikkia kolmea muotoa kokeneiden tyttöjen kohdalla henkisen ja fyysisen väkivallan käyttämisen todennäköisyydet olivat kokemista korkeammat. Seksuaalisen väkivallan käyttämisen todennäköisyys oli kokemisen todennäköisyyttä huomattavasti matalampi. Henkistä ja fyysistä väkivaltaa kokeneiden tyttöjen tunnesäätelyn vaikeudet olivat muita luokkia korkeammat. Myös seksuaalista väkivaltaa kokeneiden tyttöjen tunnesäätelyn vaikeuksien arvot olivat kahta ensimmäistä luokkaa korkeammat, mutta eivät eronneet tilastollisesti merkitsevästi.

3.6 Interventiotutkimukset

Katsauksemme sisältyi myös kaksi interventiotutkimusta. Rizzo ym. (2021) perustavat STRONG-ohjelmansa aikaisemmassa väkivalta- ja kehityspsykologisessa tutkimuksessa havaittuihin tuloksiin, joiden mukaan SVV:aan vaikuttaa tunteiden säätely, vanhemman ja lapsen välinen vuorovaikutus sekä tietämys terveistä ihmissuhdemalleista. Interventiolla pyrittiin vaikuttamaan juuri näihin tekijöihin SVV:n vähentämiseksi. STRONG-ohjelma on suunnattu vanhemmille ja yläkouluikäisille pojille. Tutkimusryhmän nuoret raportoivat yhdeksän kuukautta intervention jälkeen vähemmän SVV:n käyttöä (OR = 0.51) sekä vähemmän SVV:n kokemista (OR = 0.77). Seurustelevilla nuorilla hyöty oli merkittävämpi: nuoret raportoivat vähemmän SVV:n käyttöä (OR = 0.39) sekä vähemmän SVV-kokemuksia (OR = 0.55). Kontrolliryhmän seurustelevat nuoret raportoivat 2.56 kertaa enemmän väkivallan käyttöä ja 1.82 kertaa enemmän väkivallan kohteeksi joutumista, kuin koeryhmä. Koeryhmässä tapahtui myös positiivista muutosta tunnesäätelyssä. ASRI:ssa koeryhmän jäsenet raportoivat kokevansa, että heidän pitkän aikavälin itsesäätelykykynsä olivat parantuneet ($d = 0.36$). Muutos oli jälleen selkeämpi nuorilla, jotka seurustelivat ($d = 0.52$). Kontrolliryhmässä ei tapahtunut muutosta pitkän aikavälin itsesäätelykyvyssä. ERBS-kyselyssä koeryhmäläiset raportoivat tunnesäätelystrategioiden kokonaisvaltaisempaa hyödyntämistä ($d = 0.32$). Myös BIRD:n perusteella negatiivisia tunteita siedettiin koeryhmässä aikaisempaa paremmin ($d = 0.23$).

Reyes ym. (2026) pilotoivat eMTSD-interventiota, joka on suunnattu lähisuhdeväkivaltaa kohdanneiden perheiden nuorille ja äideille. eMTSD on kehitetty aikaisemmin luodun MTSD:n (Foshee ym., 2015) pohjalta. Verkkoversiolla haluttiin helpottaa intervention saavutettavuutta. Nuorten osalta intervention tavoitteena on lisätä tietoa SVV:sta, lisätä ymmärrystä SVV:n vakavuudesta, vähentää SVV:n hyväksyntää sekä parantaa konfliktinratkaisutaitoja ja tunteiden säätelykykyjä. Äitien osalta haluttiin lisätä tietoisuutta SVV:sta, vahvistaa suojautumismotivaatiota koskevia uskomuksia, parantaa konfliktinratkaisutaitoja ja lisätä kiinnostusta olla selvillä nuoren tekemisistä ja olinpaikasta. Pyrkimyksenä on myös parantaa koko perheen suhteita sekä nuoren ja vanhemman välillä tapahtuvaa viestintää seurustelusuhteista. Tutkimuksessa havaittiin, että konflikteihin ajautuminen oli yhteydessä sekä SVV:n kokemiseen (OR = 1.03) että käyttämiseen (OR = 1.05). Tunnesäätelyn haasteet olivat yhteydessä suurempaan todennäköisyyteen SVV:n kokemiselle (OR = 1.01). SVV:n käyttämisen todennäköisyys vertailussa (OR = 1.01)

lähestyi tilastollista merkitsevyyttä ($p = .08$). Positiiviset ongelmanratkaisutaidot osoittivat heikon suojaavan yhteyden SVV:n kokemiseen ($OR = 0.98$), mikä lähestyi myös tilastollista merkitsevyyttä ($p = .08$). Merkitseviä ja odotetun kaltaisia muutoksia nuorilla tapahtui SVV:aan liittyvässä tietoisuudessa ($r = .65$), ymmärryksessä SVV:n vakavuudesta ($r = .25$), ongelmanratkaisukommunikaatiotaidoissa ($r = .27$) sekä asenteissa fyysistä ($r = .40$) ja seksuaalista ($r = .37$) SVV:aa kohtaan. Merkitsevää tasoa lähestyi myös konflikteihin ajautumisen ($r = .19$) ja tunnesäätelyn häiriöiden ($r = .22$) vähentyminen.

Molempien interventiotutkimusten (Rizzo ym., 2021; Reyes ym., 2026) perusteella tunnesäätelyyn sekä vanhemman ja nuoren väliseen kommunikointiin kohdennetut interventiot voivat osoittautua hyödyllisiksi keinoiksi puuttua ja vähentää nuorten kokemaa SVV:aa.

3.7 Meta-analyysin tulokset

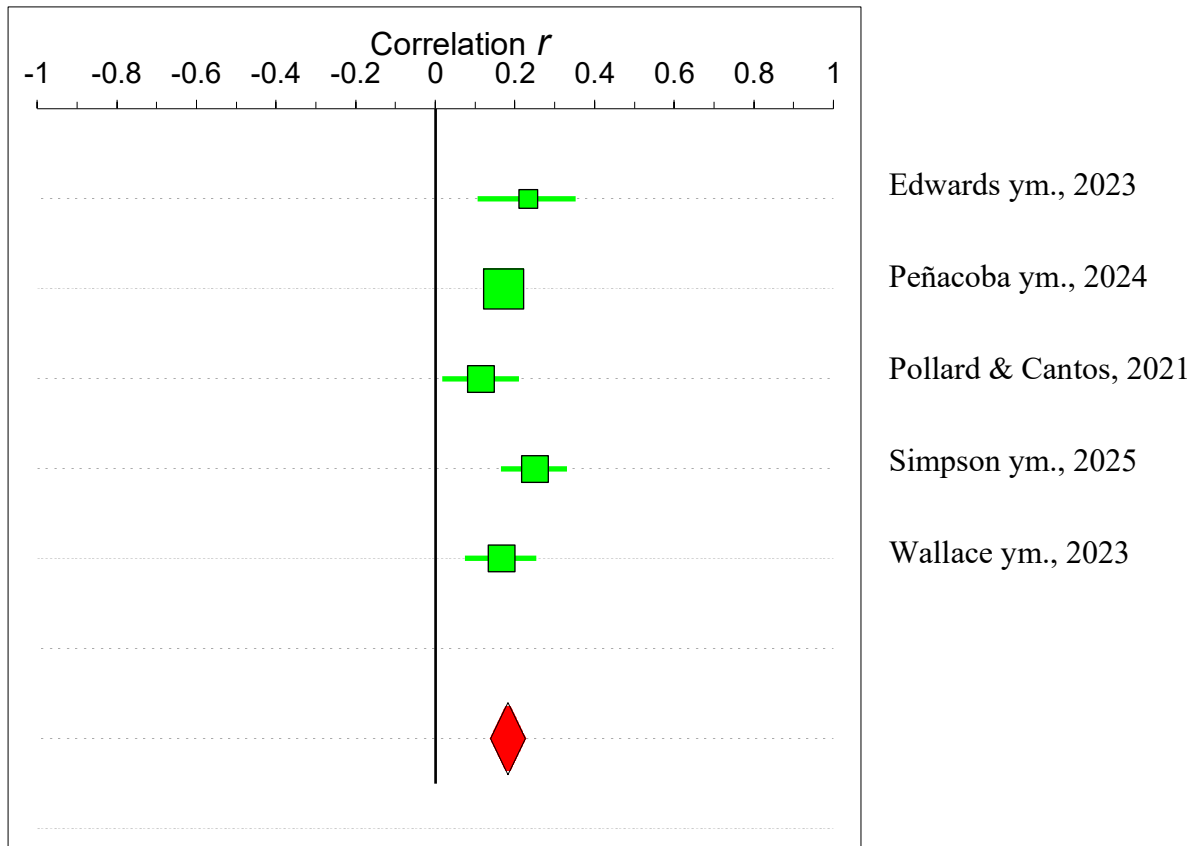
Meta-analyysissä käytettiin random-effects -mallia, koska tutkimuksien välillä oli käytetty eri mittareita ja raportoidut SVV:n muodot vaihtelivat. Heterogeenisyyttä arvioitiin Cochranin Q-testillä ja I^2 -indeksillä. Meta-analyysissä käytetyt korrelaatiokertoimet ja Fisherin Z -arvot on esitetty taulukossa 2.

Kokijan näkökulmaa tarkastellut meta-analyysi on esitetty kuvassa 2. Kokijan näkökulmasta RE-mallin tulos korrelaatiolle oli $r = .18$, 95 % CI [.14, .23]. Kokijan näkökulmasta tehdyssä analyysissä heterogeenisyys ei ollut merkitsevää, $Q(4) = 5.31$, $p = .257$, ja $I^2 = 24.7$ % viittasi vähäiseen heterogeenisyyteen.

Tekijän näkökulmaa tarkastellut meta-analyysi on esitetty kuvassa 3. Tekijän näkökulman vastaava arvo oli $r = .18$, 95 % CI [.13, .22]. Tekijän näkökulmasta tehdyssä analyysissä heterogeenisyys ei myöskään ollut tilastollisesti merkitsevää, $Q(6) = 10.24$, $p = .115$, vaikka I^2 -arvo (41.4 %) viittasi kohtalaiseen tutkimusten väliseen vaihteluun.

Kuva 2.

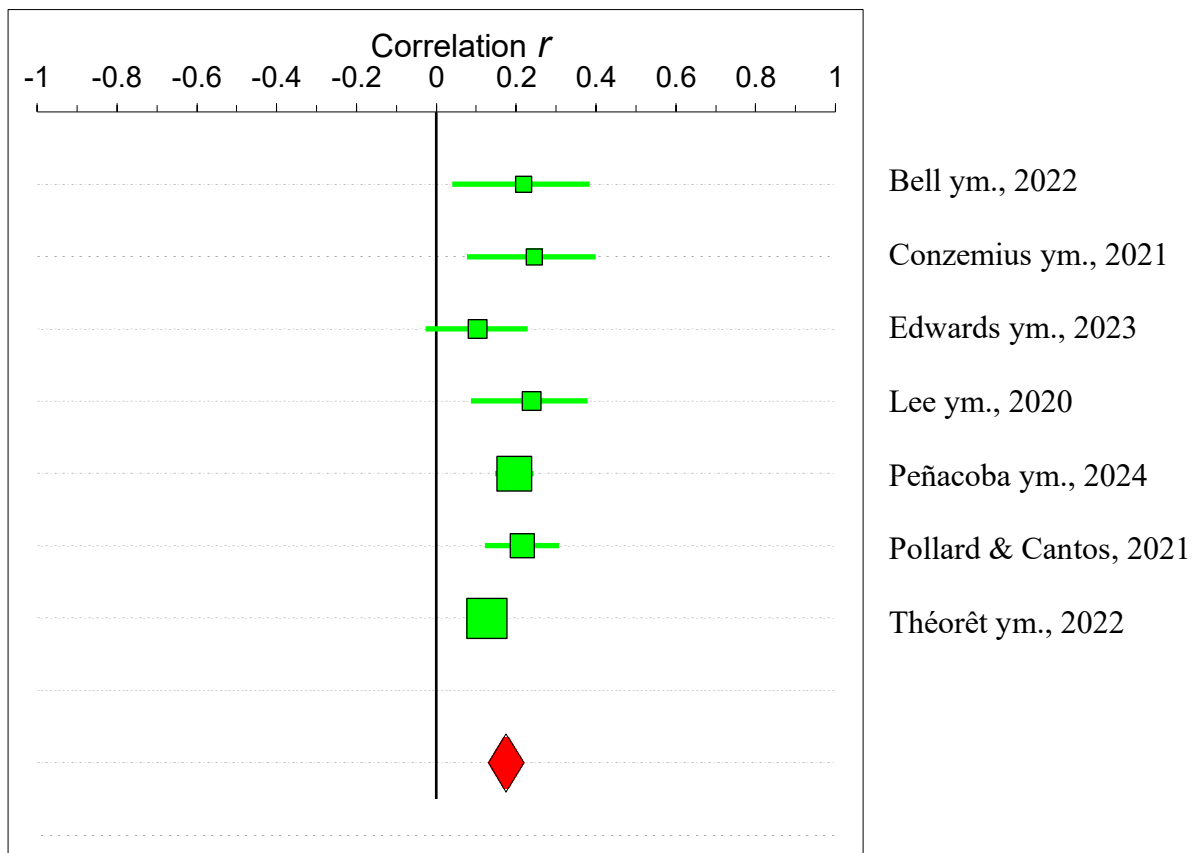
Meta-analyysin tulokset tunnesäätelyn ja SVV:n yhteydestä kokijan näkökulmasta

Meta-analyysiin sisällytettyjen tutkimusten korrelaatiokertoimet ja niiden 95 % luottamusvälit.

Kuva 3.

Meta-analyysin tulokset tunnesäätelyn ja SVV:n yhteydestä tekijän näkökulmasta

Meta-analyysiin sisällytettyjen tutkimusten korrelaatiokerroimet ja niiden 95 % luottamusvälit.

Taulukko 2.*Meta-analyysissa käytetyt tunnusluvut*

Kirjoittaja ja vuosi	Tekijä		Kokija	
	Fisher Z	Yhdistetty r	Fisher Z	Yhdistetty r
Bell ym., 2022	0.22	.22		
Conzemius ym., 2021	0.25	.25		
Edwards ym., 2023	0.10	.10	0.24	.23
Lee ym., 2020	0.24	.24		
Peñacoba ym., 2024		.20		.17
Pollard & Cantos, 2021	0.22	.22	0.12	.12
Simpson ym., 2025				.25
Théorêt ym., 2022	0.13	.13		
Wallace ym., 2023			0.17	.17

Huom. Meta-analyysiin sisällytettyjen tutkimusten korrelaatiokertoimet (r) ja niiden laskemiseen käytettyjen Fisherin Z arvot. Fisherin Z ei ole listattu, jos sitä ei ole tarvittu DERS-mittarin ja SVV:n eri muotojen yhteenlasketun esiintyvyyden välisen yhteyden laskemiseen.

4. Pohdinta

Tarkastelimme systemaattisessa kirjallisuuskatsauksessamme tunnesäätelyn yhteyttä seurusteluväkivaltaan. Aikaisemman aikuisten lähisuhdeväkivaltaa tarkastelevan tutkimuksen (Fiorillo ym., 2013; Maloney ym., 2023; Shorey ym., 2015; Taccini ym., 2024; Weber & Lynch, 2026) sekä nuoruuteen kuuluvan tunnesäätelyn kehityksen (Rawana ym., 2014; Riediger ja Klipker, 2014; Warmingham ym., 2023) perusteella oletimme, että tunnesäätelyn ja seurusteluväkivallan väliltä on löydettävissä merkitsevä yhteys. Tulokset tukivat tätä hypoteesia.

4.1 Yhteenveto katsauksen tuloksista

Katsauksen tulokset osoittavat, että tunnesäätelyllä on merkitsevä, vaikkakin heikko yhteys sekä SVV:n kokemiseen, että käyttämiseen. Tutkimukseemme sisällytetty meta-analyysi tukee myös hypoteesia siitä, että nuorilla tunnesäätely on hieman merkittävämpi väkivaltaa selittävä tekijä, kuin aikuisilla. Yhteys tunnesäätelyn ja väkivallan käyttämisen välillä ($r = .18$) oli hieman Maloney ym. (2023) aikuisilla toteutetun tuoreen meta-analyysin tulosta ($r = .14$) voimakkaampi, mikä voi johtua nuoruudessa vielä keskeneräisestä tunnesäätelyn kehityksestä (Rawana ym., 2014; Riediger ja Klipker, 2014; Warmingham ym., 2023). Maloney ym. (2023) eivät tutkineet tunnesäätelyn ja väkivallan kokemisen välistä yhteyttä, joten vastaava tulosten vertailu ei ole mahdollista.

Tunnesäätelyn ja SVV:n kokemisen välinen yhteys vaihteli heikon ($r = .10$) ja kohtalaisen ($r = .31$) välillä. Voimakkaimmat yhteydet SVV:n kokemiseen havaittiin tunnesäätelyn kokonaispisteiden, impulsiivisuuden ja tunteiden tukahduttamisen välillä. SVV:n kokemisen havaittiin vähentävän epävirallisiin tahoihin, kuten kumppaniin, kohdistuvaa tuen hakemista (Gilbert ym., 2023; Hedge ym., 2017). Erityisesti useampaa SVV:n muotoa kokeneet voivat menettää luottamuksensa kumppaniinsa ja tukeutua tähän aina entistä vähemmän. Nämä yksilöt voivat jatkossa turvautua enemmän terveydenhuollon ammattilaisiin. On kuitenkin todettava, että vain harvat väkivaltaa kokeneet hakevat apua tai kertovat kokemuksistaan kenellekään (Keski-Petäjä & Attila, 2023). SVV:n kokeminen voikin myös lisätä välttelevän selviytymiskeinon omaksumista (Gilbert ym., 2023).

Myös tunnesäätelyn ja SVV:n käyttämisen välinen yhteys vaihteli heikon ($r = .15$) ja kohtalaisen ($r = .28$) välillä. Impulsiivisuus ja vihanhallinta olivat kaikista voimakkaimmin yhteydessä SVV:n käyttämiseen (Cucci ym., 2019; Shorey ym., 2014). Havainto tukee Maloney ym. (2023) johtopäätöstä siitä, että pitkäaikaiset yksilölliset ominaisuudet ja tunnesäätelykyvyt ovat voimakkaammin yhteydessä väkivaltaan verrattuna

tilannesidonnoiksi tunnesäätelystrategioita. Täydellisen myrskyn teorian (Finkel, 2013) mukaan konflikti syntyykin todennäköisimmin, kun laukaisevat ja kiihdyttävät tekijät, kuten riitatilanne ja turvaton kiintymystyyli, ovat voimakkaita ja hillitsevät tekijät eli esimerkiksi tunnesäätely ja impulssikontrolli heikkoja. Pelkkä tunnesäätelyn peittäminen siis yksin vielä johda väkivaltaan.

Tutkimuksista kerättyjen numeroiden valossa yhteys tunnesäätelyn sekä SVV:n kokemisen ja käyttämisen välillä on lähes yhtä suuri. Vaikka väkivallan kokemista ja käyttämistä voidaan mitata erikseen, ne ovat auttamatta yhteydessä toisiinsa. Myös väkivallan eri muotojen kokeminen ja käyttäminen samaan aikaan on yleistä (Paradis ym., 2024; Théorêt ym., 2022). Tunnesäätelyn vaikeudet ovat näissä kompleksisissa tapauksissa yleisiä ja verrokkeja suurempia. Pariskunnilla tehdyissä tutkimuksissa havaittiin myös, että pariskunnan molempien osapuolien tunnesäätely vaikutti esiintyvän fyysisen ja seksuaalisen väkivallan todennäköisyyteen (Lee ym., 2020; Pollard & Cantos, 2021). Tuloksista voidaan päätellä, että konfliktitilanteessa kumman tahansa osapuolen rauhallisuus ja toimivat tunnesäätelystrategiat voivat ehkäistä tilanteen eskaloitumista väkivallaksi (vrt. I³-malli, Perfect Storm Theory; Finkel, 2013). Toisen osapuolen toimivat tunnesäätelystrategiat voivat mahdollistaa yhdessä tehtävän tunnesäätelyn. On kuitenkin syytä huomata, ettei väkivallan kokija ole koskaan vastuussa kokemastaan väkivallasta, vaan jokainen on ensisijaisesti itse vastuussa omasta käyttäytymisestään sekä tunnesäätelystä.

Katsauksemme sisällytettyjen interventiotutkimusten mukaan tunnesäätelyyn ja vanhemman ja lapsen väliseen kommunikaatioon kohdennetut interventiot osoittivat hyötyjä SVV-kokemusten määrän vähentymisessä (Rizzo ym., 2021 & Reyes ym., 2026). Interventioissa havaittiin tunnesäätelyn ja pitkän aikavälin itsesäätelyn taitojen, negatiivisten tunteiden sietokyvyn, SVV-tietoisuuden ja ongelmanratkaisutaitojen kehitystä. Näiden uskotaan olevan yhteydessä SVV-kokemusten vähentymiseen. Löydöksistä voidaan päätellä, että tunnesäätelytaitojen harjoitteluun kohdennettu tuki ja tietoisuus SVV:stä, voivat toimia väkivaltaa ennaltaehkäisevinä mekanismeina. Tämä on syytä ottaa huomioon tulevaisuudessa SVV:n ehkäisyyn pyrkivässä väkivaltatyössä.

Koska yhteys tunnesäätelyn ja SVV:n käyttämisen välillä oli kuitenkin suurimmassa osassa tapauksista heikko tai korkeintaan kohtalainen, on todennäköistä olettaa, että SVV:an liittyy paljon muitakin taustatekijöitä. Joskus väkivallassa on kyse puhtaasti tarkoituksellisesta kontrollin tavoittelusta eli välineellisestä aggressiosta, eikä niinkään äkillisestä tunnepurkauksesta seuraavasta väkivallasta (vrt. Gardner & Moore, 2008). Muita katsauksemme sisällytetyissä tutkimuksissa esiin nousseita SVV:n vaikuttavia taustatekijöitä

oli esimerkiksi ongelmallinen alkoholin käyttö, kiintymystyyli ja aikaisemmat väkivaltakokemukset. Nämä taustatakiijat voivat vaikuttaa SVV-kokemuksiin myös yhdessä tunnesäätelyn kanssa.

McMillanin ym. (2023) ja Medinan ym. (2023) tutkimuksissa havaittiin ongelmallisen alkoholin käytön olevan yhteydessä SVV:n esiintymiseen. Alkoholin käyttö voi liittyä tunnesäätelyn ja SVV:n väliseen yhteyteen esimerkiksi alkoholin tunnekokemuksiin ja impulssikontrolliin liittyvien vaikutusten kautta. Ongelmallisen alkoholin, ja muiden päihteiden, käytön yhteyttä seurusteluväkivaltaan on kuitenkin syytä tarkastella tulevaisuudessa vielä tarkemmin, jotta kaikki vaikutusmekanismit saadaan selville.

Katsauksemme sisällytetyissä tutkimuksissa havaittiin kiintymystyylin ja pariskunnan välisten kiintymystyylien erojen sekä emotionaalisen riippuvuuden vaikuttavan seurusteluväkivaltaan, osittain myös tunnesäätelyn kautta (Reyes ym., 2022; Théorêt ym. 2022). Nuoruuteen kuuluukin tunnesäätelykehityksen lisäksi kiintymystyylin ja -käyttäytymisen uudelleen järjestäytymistä (Rosenthal & Kobak, 2010). Nuoruudelle on tyypillistä, että ystävien ja romanttisten kumppanien merkitys korostuu, ja samalla vanhempiin otetaan etäisyyttä (Allen & Tan, 2016). Suhde vanhempiin ja vertaisiin on hyvin erilainen, ja siksi nuoren on opeteltava ilmaisemaan rajojaan ja tarpeitaan uudella tavalla. Nuoren valmiudet säädellä omia tunteita, yhdessä turvallisen kiintymystyylin kanssa, voivat toimia SVV:lta suojaavina tekijöinä.

Yksi selittävä tekijä väkivallan myöhemmälle käytölle sekä kokemiselle löytyy aikaisemmin kohdatusta väkivallasta (Simpson ym., 2025; Théorêt ym., 2024). Théorêtin ym. (2024) mukaan lapsuudessa koettu toistuva kaltoinkohtelu on yhteydessä nuoruuden SVV-kokemuksiin ainakin osittain aleksitymian kautta. On myös mahdollista, että nuori oppii kotoa väkivaltaiset käytösmallit ja toistaa niitä myöhemmissä ihmissuhteissaan (vrt. Huesmann, 2018). Väkivallalle onkin ominaista, että kokijasta tulee myöhemmin myös tekijä. Lisäksi lapsuuden kaltoinkohtelukokemukset ja aleksitymia ovat yhteydessä SVV:n kokemiseen liittyvän PTSD-oireiston kanssa. Nuoruudessa tunnesäätely on vasta kehittyvässä ja on siksi myös erityisen hauras myös ulkopuolisen trauman vaikutukselle (Rawana ym., 2014; Warmingham ym., 2023). Voidaankin olettaa, että SVV-kokemuksilla on merkittävä vaikutus myös nuoren tunnesäätelyn kehitykseen ja aikuisuuden ihmissuhteisiin.

4.2 Katsauksen rajoitukset ja vahvuudet

Katsauksen tekemistä rajoitti se, että SVV:a on tutkittu vasta vähän ja siten sen mittaamiseen käytettävät mittarit olivat hyvin erilaisia, mikä jossain määrin rajoitti niiden vertailukelpoisuutta. Käytettävät mittarit niin väkivallan kuin tunnesäätelyn mittaamisessa perustuvat pitkälti itseraportointiin. Erityisesti väkivaltaisuuteen liittyvä stigma voi aiheuttaa itseraportoinnissa sosiaalisen hyväksyttävyyden vinoumaa. Lisäksi raportointiin vaikuttaa jokaisen henkilökohtaiset tulkinnat siitä, mitkä teot ovat laskettavissa väkivallaksi (vrt. Isotalo, 2023a; Isotalo, 2023b; Isotalo, 2023c; Peltola, 2023a; Peltola, 2023b). Lisäksi useissa tutkimuksissa oli käytetty mukavuusotantaa, mikä voi rajoittaa tulosten yleistettävyyttä.

Tietojemme mukaan kyseessä on ensimmäinen SVV:n ja tunnesäätelyn välistä yhteyttä tutkiva systemaattinen kirjallisuuskatsaus. Katsauksessamme toteutettiin laaja aineistohaku, jonka seurauksena käsittelemme niin korrelatiivisia kuin ryhmittelymenetelmilläkin toteutettuja tutkimuksia sekä interventiotutkimuksia. Näkökulmamme aiheeseen on myös laaja, koska tarkastelemme aihetta sekä kokijan että tekijän näkökulmista. Lisäksi vahvuutena voidaan pitää toisen kirjoittajan ammatillista paikantumista väkivaltatyön kentälle ja työssä jo aikaisemmin kerrytettyä asiantuntemusta aiheesta. SVV tutkimusaiheena on tärkeä sen yksilölliset ja yhteiskunnalliset seuraukset huomioiden. Katsauksemme onnistuneesti osallistuukin SVV:n liittyvän tietoaution täyttämiseen.

4.3 Soveltamismahdollisuudet ja jatkotutkimukset

SVV:n kokemisen tiedetään olevan yhdetyssä vakaviin terveydellisiin haasteisiin, kuten lisääntyneeseen masentuneisuuteen, ahdistuneisuuteen, päihteiden väärinkäyttöön, riskialttiiseen seksuaaliseen käyttäytymiseen sekä akateemisiin haasteisiin (Medina ym., 2023). Lisäksi SVV:n kokeminen altistaa tulevaisuudessa sekä parisuhdeväkivallan käytölle, että kokemiselle. Seurusteluväkivallan yleisyys (vrt. Isotalo, 2023a) ja sen vakavat seuraukset tekevät tutkimusaiheesta erittäin tärkeän. Aiheen parissa tehtävää tutkimusta on syytä jatkaa, jotta sen ennalta ehkäisyyn ja seurausten minimoimiseen löydetään mahdollisimman tehokkaat keinot. Tulevaisuudessa olisi syytä tarkastella myös nuoruuden SVV-kokemusten vaikutusta aikuisuuden tunnesäätelyyn.

Katsauksemme havaittujen tulosten pohjalta SVV:n vähentämiseen pyrkiviä väkivaltatyön interventioita on hyvä kohdistaa tunnesäätelytaitojen kehittämiseen. Interventiotutkimukset (Rizzo ym., 2021 & Reyes ym., 2026) lisäsivät osallistujien tietoisuutta SVV:sta, niiden ensisijaisen tunnesäätelyyn ja lapsen ja vanhemman välisen

vuorovaikutukseen kohdistetun päämäärän lisäksi. Tulevaisuudessa voisi olla mielenkiintoista nähdä vertailua pelkän informatiivisen intervention ja informatiivisuuden lisäksi tunnesäätelyyn ja vuorovaikutukseen kohdennetun intervention välillä. Koska nuoruudessa koettava SVV on vielä jokseenkin aikuisten kokeman parisuhdeväkivallan varjossa, pelkkä tietoisuuden lisäämiseen pyrkivä väestötasoinen preventio voisi edesauttaa SVV:n vähenemistä, tai ainakin sen mahdollisuutta olisi jatkossa syytä tutkia tarkemmin.

Tulevaisuudessa tarkempi yksittäisten tunnesäätelyn osa-alueiden tarkastelu olisi hyödyllistä, jotta pystytään tunnistamaan ne nimenomaiset tunnesäätelyn osa-alueet, joiden haasteet korreloivat kaikista voimakkaimmin SVV:n kanssa. Tämä mahdollistaisi myös interventioiden tehokkaan kohdentamisen. Tunnesäätelyn kokonaispisteiden raportointi, yhdessä tunnesäätelyn ja SVV:n mittareiden vaihtelevuuden kanssa, teki nyt osasta tutkimuksista meta-analyysin kannalta vertailukelvottomia. Tulevaisuuden tutkimusta ajatellen olisikin hyödyllistä muodostaa tieteellinen konsensus käytettävistä tunnesäätelyn ja SVV:n mittareista.

Jatkotutkimusta tarvitaan myös sen osilta, miksi henkinen väkivalta sekä digitaalinen väkivalta ovat nuorten keskuudessa niin yleisiä (Isotalo, 2023b). On mahdollista, että yksilöt pystyvät hillitsemään tiettyjen väkivallan muotojen, kuten fyysisen ja seksuaalisen väkivallan, käyttöä käyttämällä vähemmän vakavana nähtyjä verbaalisia väkivallan keinoja. Tulevaisuudessa olisi hyvä tarkastella liittyykö henkisen ja digitaalisen väkivallan käyttöön jotakin nuoruuden erityispiirteitä, kuten keskeneräinen tunnesäätelyn kehitys, vai jatkuuko kyseisten väkivallan muotojen esiintyminen aikuisuudessa samoissa määrin.

Katsauksemme sisällytetyissä tutkimuksissa käytetyt otannat olivat useissa tapauksissa mukavuusotantoja esimerkiksi yliopisto-opiskelijoista eikä mukana ollut kliinisiä otoksia. Voi olla, että esimerkiksi väkivaltatyön avopalveluissa tai turvakodeissa toteutetuissa tutkimuskyselyissä yhteys tunnesäätelyn ja SVV:n välillä voisi näkyä voimakkaampana, koska siellä tavoitettaisiin kärjistyneempiä väkivaltatapauksia sekä kokijoiden että väkivallan käyttäjien keskuudesta. Tulevaisuudessa SVV:n ja tunnesäätelyn yhteyttä olisikin syytä tarkastella myös muiden otantojen ja esimerkiksi kliinisten ryhmien näkökulmasta.

Niissä tutkimuksissa, joissa sukupuoliä tarkasteltiin erikseen, havaittiin sukupuolittuneita eroja tunnesäätelyn ja SVV:n välisessä yhteydessä. Jatkossakin olisi siis syytä tarkastella SVV ja siihen vaikuttavia tekijöitä erikseen eri sukupuolten edustajilla. Sosiaaliset normit ja sukupuoliin kohdistetut odotukset ovat erilaisia ja vaikuttavat myös väkivaltaan kohdistuviin asenteisiin sekä sukupuolirooleihin seurustelusuhhteessa. Feministisen teorian mukaan epätasapaino vallan kokemuksessa naisen ja miehen välillä voi

selittää osaltaan väkivallan sukupuolittuneisuutta parisuhteissa (Disch & Hawkesworth, 2016). Teorian mukaan miehiä kannustetaan enemmän vallan käyttöön, mikä voi johtaa myös kumppaniin kohdistettuun hallintaan. Naisiin kohdistuvat normit taas odottavat enemmän alistumista ja passiivisuutta. SVV:aa on jatkossakin siis tarkasteltava osana laajempaa sukupuolittuneen väkivallan ilmiötä. Tämä on keskeistä myös, jotta interventiot pystytään kohdistamaan parhaalla mahdollisella tavalla niihin osallistuville.

4.4 Lopuksi

Katsauksemme mukaan tunnesäätelyllä on merkitsevä, vaikkakin heikko yhteys SVV:n käyttämiseen ja kokemiseen. Yhteys tunnesäätelyn ja SVV:n välillä vaikuttaisi olevan merkittävämpi, kuin tunnesäätelyn ja aikuisten kokeman parisuhdeväkivallan välinen yhteys. Koska yhteys tunnesäätelyn ja SVV:n välillä oli suurimmassa osassa tapauksista heikko tai korkeintaan kohtalainen, on todennäköistä olettaa, että SVV:n liittyy paljon muitakin taustatekijöitä. Tulokset tukevat aikaisempia tutkimustuloksia siitä, että tunnesäätelyn ja väkivallan välillä on yhteys, ja toimivat tunnesäätelykeinot voivat toimia väkivallalta suojaavana tekijänä.

Lähteet

* merkitty systemaattisessa katsauksessa mukana olevat artikkelit

Aldao, A., Nolen-Hoeksema, S., & Schweizer, S. (2010). Emotion-regulation strategies across psychopathology: A meta-analytic review. *Clinical Psychology Review*, 30 (2), 217–237. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2009.11.004>

Allen, J. P., & Tan, J. S. (2016). The multiple facets of attachment in adolescence. In J. Cassidy & P. R. Shaver (Eds.), *Handbook of attachment: Theory, research, and clinical applications* (3rd ed., pp. 399–415). Guilford Press.

Baer, R. A., Smith, G. T., Hopkins, J., Krietemeyer, J., & Toney, L. (2006). Using self-report assessment methods to explore facets of mindfulness. *Assessment*, 13, 27– 45.
doi:10.1177/1073191105283504

Bagby, R.M., Parker, J.D.A., Taylor, G.J., 1994. The twenty-item Toronto Alexithymia Scale I. Item selection and cross-validation of the factor structure. *J. Psychosom. Res.* 38 (1), 23–32. [https://doi.org/10.1016/0022-3999\(94\)90005-1](https://doi.org/10.1016/0022-3999(94)90005-1)

*Bell, K. M., Howard, L., & Cornelius, T. L. (2022). Emotion dysregulation as a moderator of the association between relationship dependency and female-perpetrated dating aggression. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(5–6), Article 0886260520945678. <https://doi.org/10.1177/0886260520945678>

Bosworth, K., Espelage, D.L. & Simon, T.R. (1999). Factors associated with bullying behavior in middle school students. *J Early Adolesc* 9:341e62.

Breiding, M. J., Basile, K. C., Smith, S. G., Black, M. C., & Mahendra, R. (2015). *Intimate partner violence surveillance: Uniform definitions and recommended data elements* (Version 2.0). Centers for Disease Control and Prevention.
<https://stacks.cdc.gov/view/cdc/31292>

- Burke, S. C., Wallen, M., Vail-Smith, K., & Knox, D. (2011). Using technology to control intimate partners: An exploratory study of college undergraduates. *Computers in Human Behavior*, 27(3), 1162–1167. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2010.12.010>
- Campbell-Sills, L., Ellard, K. K., & Barlow, D. H. (2014). Emotion regulation in anxiety disorders. In J. J. Gross (Ed.), *Handbook of emotion regulation* (2nd ed., pp. 393–412). Guilford Press.
- Causey, D. L., & Dubow, E. F. (1992). Development of a self-report measure for elementary school children. *Journal of Clinical Child Psychology*, 21(1), 47–59.
- *Conzemius, D. J., Brem, M. J., Wettersten, K. B., & Stuart, G. L. (2021). Traditional gender roles and emotion dysregulation as risk factors for intimate partner violence perpetration among college men. *Partner Abuse*, 12(3), 343–360. <https://doi.org/10.1891/PA-2020-0033>
- Cook, R., Brewer, R., Shah, P., & Bird, G. (2013). Alexithymia, not autism, predicts poor recognition of emotional facial expressions. *Psychological Science*, 24(5), 723–732. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/23528789/>
- *Cucci, G., O’Leary, K. D., Olivari, M. G., Bonanomi, A., & Confalonieri, E. (2019). Adolescent dating violence perpetration, emotion dysregulation, and parenting styles. *Journal of Family Psychology*, 33(1). <https://doi.org/10.1037/fam0000464>
- Disch, L., & Hawkesworth, M. (2016). *The Oxford handbook of feminist theory*. Oxford University Press.
- Dyar, C., Messinger, A. M., Newcomb, M. E., Byck, G. R., Dunlap, P., & Whitton, S.W. (2021). Development and initial validation of three culturally sensitive measures of intimate partner violence for sexual and gender minority populations. *Journal of Interpersonal Violence*, 36(15–16). <https://doi.org/10.1177%2F0886260519846856>

- *Edwards, K. M., Lim, S., Huff, M., Herrington, R., Leader Charge, L., & Littleton, H. (2023). Rates and correlates of intimate partner violence among Indigenous college students: A multi-campus study. *Journal of Interpersonal Violence*, 38(11–12), 7852–7866. <https://doi.org/10.1177/08862605221150945>
- Espelage, D.L. & Stein, N.D. (2006). The University of Illinois and Wellesley College: Student behavior survey.
- *Fernández-González, L., Calvete, E., Orue, I., & Echezarraga, A. (2018). The role of emotional intelligence in the maintenance of adolescent dating violence perpetration. *Personality and Individual Differences*, 127, 68–73. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2018.01.038>
- Fernández-González, L., Wekerle, C., & Goldstein, A. L. (2012). Measuring adolescent dating violence: Development of conflict in adolescent dating relationships inventory (CADRI) short form. *Advances in Mental Health*, 11(1), 35–54. <https://doi.org/10.5172/jamh.2012.2280>
- Finkel, E. J. (2014). The I3 model: Metatheory, theory, and evidence. *Advances in Experimental Social Psychology*, 49, 1–104. <https://www.sciencedirect.com/science/chapter/bookseries/pii/B9780128000526000019>
- Fiorillo, D., Papa, A., & Follette, V. M. (2013). The relationship between child physical abuse and victimization in dating relationships: The role of experiential avoidance. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*, 5(6), 562–569. <https://doi.org/10.1037/a0030968>
- Fisher, R. A. (1915). Frequency Distribution of the Values of the Correlation Coefficient in Samples from an Indefinitely Large Population. *Biometrika*, 10(4), 507–521. <https://doi.org/10.2307/2331838>

- Foshee, V. A., Bauman, K. E., Arriaga, X. B., Helms, R. W., Koch, G. G., & Linder, G. F. (1998). An evaluation of Safe Dates, an adolescent dating violence prevention program. *American Journal of Public Health, 88*, 45–50.
<http://dx.doi.org/10.2105/AJPH.88.1.45>
- Foshee, V. A., Benefield, T., Dixon, K. S., Chang, L. Y., Senkomago, V., Ennett, S. T., Moracco, K. E., & Bowling, J. M. (2015). The effects of moms and teens for safe dates: A dating abuse prevention program for adolescents exposed to domestic violence. *Journal of Youth and Adolescence, 44*(5), 995–1010.
- Fortin, A., Paradis, A., Lapierre, A., & Hébert, M. (2020). Validation of the French-Canadian adaptation of the conflict resolution styles inventory for adolescents in dating relationships. *Canadian Journal of Behavioural Science, 52*(4), 337–342.
<https://doi.org/10.1037/cbs0000173>
- Gardner, F. L., & Moore, Z. E. (2008). Understanding clinical anger and violence: The anger avoidance model. *Behavior Modification, 32*(6), 897–912.
- *Gilbert, M., Fernet, M., Hébert, M., & Couture, S. (2023). Diversity of profiles and coping among adolescent girl victims of sexual dating violence. *Journal of Child Sexual Abuse, 32*(5), 596–614. <https://doi.org/10.1080/10538712.2023.2195856>
- Gratz, K. L., & Roemer, L. (2004). Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the difficulties in emotion regulation scale. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment, 26*, 41–54.
- Gross, J. J. (1998). The emerging field of emotion regulation: An integrative review. *Review of General Psychology, 2*, 271–299.
- Gross, J. J., & Thompson, R. A. (2007). Emotion regulation: Conceptual foundations. In J. J. Gross (Ed.), *Handbook of emotion regulation* (pp. 3–22). Guilford Press.

- *Hedge, J. M., Hudson-Flege, M. D., & McDonell, J. R. (2017). Promoting informal and professional help-seeking for adolescent dating violence. *Journal of Community Psychology*, 45, 500–512. <https://doi.org/10.1002/jcop.21862>
- Huesmann L. R. (2018). An integrative theoretical understanding of aggression: a brief exposition. *Current opinion in psychology*, 19, 119–124. <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2017.04.015>
- Houck, C. D., Barker, D. H., Hadley, W., Brown, L. K., Lansing, A., Almy, B., & Hancock, E. (2016). The 1-year impact of an emotion regulation intervention on early adolescent health risk behaviors. *Health psychology: official journal of the Division of Health Psychology, American Psychological Association*, 35(9), 1036–1045. <https://doi.org/10.1037/hea0000360>
- Int-Veen, I., Volz, M., Kroczeck, A., Fallgatter, A. J., Ehrlis, A.-C., Rubel, J. A., & Rosenbaum, D. (2024). Emotion regulation use in daily-life and its association with success of emotion-regulation, self-efficacy, stress, and state rumination. *Frontiers in Psychology*, 15, 1400223–1400223. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1400223>
- *Iruarrizaga, I., Gutiérrez, L., Olave, L., Estévez, A., Muñiz, J. A., Momeñe, J., Chávez-Vera, M. D., & Peñacoba, C. (2025). Intimate partner violence in adolescent girls: The role of impulsivity and emotional dysregulation. *Psychiatry International*, 6(2), 41. <https://doi.org/10.3390/psychiatryint6020041>
- Isotalo, A. (2023a). Digitaalinen väkivalta suhteen aikana. In A. Isotalo (Ed.), *Väkivalta nuorten seurustelusuhhteissa – Kyselytutkimuksen tuloksia* (pp. 67–88). Tampereen yliopisto.
- Isotalo, A. (2023b). Johdanto. In A. Isotalo (Ed.), *Väkivalta nuorten seurustelusuhhteissa – Kyselytutkimuksen tuloksia* (pp. 7–14). Tampereen yliopisto.
- Isotalo, A. (2023c). Johtopäätökset. In A. Isotalo (Ed.), *Väkivalta nuorten seurustelusuhhteissa – Kyselytutkimuksen tuloksia* (pp. 131–136). Tampereen yliopisto.

- Joormann, J., & Siemer, M. (2014). Emotion regulation in mood disorders. In J. J. Gross (Ed.), *Handbook of emotion regulation* (2nd ed., pp. 413–427). Guilford Press.
- Kaufman, E. A., Xia, M., Fosco, G., Yaptangco, M., Skidmore, C. R., & Crowell, S. E. (2015). The Difficulties in Emotion Regulation Scale Short Form (DERS-SF): Validation and replication in adolescent and adult samples. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 37(3).
- Kassing, K., & Collins, A. (2025). “Slowly, over time, you completely lose yourself”: Conceptualizing coercive control trauma in intimate partner relationships. *Journal of Interpersonal Violence*, 41(3–4).
<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/08862605251320998>
- Keski-Petäjä, M., & Attila, H. (2023). Sukupuolistuneen väkivallan ja lähisuhdeväkivallan kokemusten tilastoinnista. In H. Attila, M. Keski-Petäjä, M. Pietiläinen, L. Lipasti, J. Saari, & K. Haapakangas (Eds.), *Sukupuolistunut väkivalta ja lähisuhdeväkivalta Suomessa 2021 – Loppuraportti*.
<https://otos.stat.fi/server/api/core/bitstreams/93f18e83-3308-4acd-b370-b71fbb70f9bd/content>
- Kober, H. (2014). Emotion regulation in substance use disorders. In J. J. Gross (Ed.), *Handbook of emotion regulation* (2nd ed., pp. 428–446). Guilford Press.
- Kolttola, I. A., & Näsi, M. (2022). *Suomalaiset väkivallan ja omaisuusrikosten kohteena 2021: Kansallisen rikosuhritutkimuksen tuloksia* (Katsauksia 51/2022). Helsingin yliopisto, Kriminologian ja oikeuspolitiikan instituutti.
<https://helda.helsinki.fi/server/api/core/bitstreams/a91d4dcc-3adf-4c6f-8de0-32b105f80edf/content>
- Koss, M. P., Abbey, A., Campbell, R., Cook, S., Norris, J., Testa, M., Ullman, S., West, C., & White, J. (2007). Revising the SES: A collaborative process to improve assessment of sexual aggression and victimization. *Psychology of Women Quarterly*, 31, 357–370. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1471-6402.2007.00385.x>

*Landa, S.U., González, S.N., Martínez, A.P. et al. The Boomerang Effect of Suppression of Emotional Expression: Relationship Power, Affectivity and Adolescent and Youth Male-To-Female Dating Violence. *J. Youth Adolescence* 53, 36–52 (2024).

<https://doi.org/10.1007/s10964-023-01854-y>

Larsen, R. J., & Prizmic, Z. (2004). Affect regulation. In R. Baumeister & K. Vohs (Eds.), *Handbook of self-regulation research* (pp. 40–60). Guilford Press.

Leadbeater, B. J., Banister, E. M., Ellis, W. E., & Yeung, R. (2008). Victimization and relational aggression in adolescent romantic relationships: The influence of parental and peer behaviors, and individual adjustment. *Journal of Youth and Adolescence*, 37, 359–372. <https://doi.org/10.1007/s10964-007-9269-0>

*Lee, K. D. M., Rodriguez, L. M., Edwards, K. M., & Neal, A. M. (2020). Emotional dysregulation and intimate partner violence: A dyadic perspective. *Psychology of Violence*, 10(2), 162–171. <https://doi.org/10.1037/vio0000248>

Lejuez, C. W., Daughters, S. B., Danielson, C. W., & Ruggiero, K. (2006). *The Behavioral Indicator of Resiliency to Distress (BIRD)*. <https://www.millisecond.com/library/bird>

Linehan, M. M. (1993). *Cognitive-behavioral treatment of borderline personality disorder*. Guilford Press.

Maloney, M. A., Eckhardt, C. I., & Oesterle, D. W. (2023). Emotion regulation and intimate partner violence perpetration: A meta-analysis. *Clinical Psychology Review*, 100, 102238. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2022.102238>

*McMillan, Schroeder, & Langhinrichsen-Rohling. (2023). Heterogeneity in college students' technology-facilitated intimate partner violence perpetration occurring post-breakup: A latent profile analysis. <https://doi.org/10.1177/08862605231171416>

- *Medina, C., Ingram, K., & Espelage, D. (2023). Proxies of emotion dysregulation and teen dating violence perpetration: A latent profile analysis. *Journal of Adolescent Health, 73*, 88–94. <https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2023.02.012>
- Mielenterveystalo. (n.d.). Miten tunnistaa seksuaalinen häirintä ja seksuaaliväkivalta? Mielenterveystalon verkkosivut. <https://www.mielenterveystalo.fi/fi/aggressio-vakivalta/miten-tunnistaa-seksuaalinen-hairinta-ja-seksuaalivakivalta> (Luettu 1.4.2026)
- Moilanen, K. L. (2007). The Adolescent Self-Regulatory Inventory: The development and validation of a questionnaire of short-term and long-term self-regulation. *Journal of Youth and Adolescence, 36*(6), 835–848. <https://doi.org/10.1007/s10964-006-9107-9>
- Moreau, C., Boucher, S., Hébert, M., & Lemelin, J. (2015). Capturing sexual violence experiences among battered women using the revised sexual experiences survey and the revised conflict tactics scales. *Archives of Sexual Behavior, 44*(1), 223–231. <https://doi.org/10.1007/s10508-014-0345-8>
- Oesterle, D. W., Christie, N. J., & Eckhardt, C. I. (2026). From traits to triggers: Modeling the “perfect storm” of sexual violence perpetration risk. *Current Opinion in Psychology, 69*, 102275. <https://doi.org/10.1016/j.copsy.2026.102275>
- Mourad Ouzzani, Hossam Hammady, Zbys Fedorowicz, and Ahmed Elmagarmid. Rayyan — a web and mobile app for systematic reviews. *Systematic Reviews* (2016) 5:210. DOI: 10.1186/s13643-016-0384-4
- *Paradis, A., Fortin, A., Van Camp, T., Hébert, M., & Fernet, M. (2024). A latent class analysis of adolescent dating violence: Associations with daily conflict management. *Child Abuse & Neglect, 149*, 106619. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2023.106619>
- Patton, J. H., Stanford, M. S., & Barratt, E. S. (1995). Factor structure of the Barratt Impulsiveness Scale. *Journal of Clinical Psychology, 51*, 768–774.

- Peltola, M. (2023a). Henkinen ja fyysinen väkivalta suhteen aikana. In A. Isotalo (Ed.), *Väkivalta nuorten seurustelusuhhteissa – Kyselytutkimuksen tuloksia* (pp. 26–53). Tampereen yliopisto.
- Peltola, M. (2023b). Seksuaaliväkivalta suhteen aikana. In A. Isotalo (Ed.), *Väkivalta nuorten seurustelusuhhteissa – Kyselytutkimuksen tuloksia* (pp. 54–66). Tampereen yliopisto.
- *Peñacoba, C., Balandin, A., Estévez, A., Olave, L., Momeñe, J., Chávez-Vera, M. D., Muñiz, J. A., & Iruarrizaga, I. (2024). Alcohol abuse and physical violence towards a partner: How can we attenuate the relationship? A study on emotional dysregulation in adolescents. *Behavioral Sciences*, 14(10), 875. <https://doi.org/10.3390/bs14100875>
- *Pollard, D. L., & Cantos, A. L. (2021). Attachment, emotion dysregulation, and physical IPV in predominantly Hispanic young adult couples. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(14), 7241. <https://doi.org/10.3390/ijerph18147241>
- Rawana, J. S., Flett, G. L., McPhie, M. L., Nguyen, H. T., & Norwood, S. J. (2014). Developmental trends in emotion regulation: A systematic review with implications for community mental health. *Canadian Journal of Community Mental Health*, 33(1), 31–44. <https://doi.org/10.7870/cjcmh-2014-004>
- *Reyes, H. L. M., Langoni, E. G. A., Macy, R. J., et al. (2026). eMoms and teens for safe dates: A single arm pre-post study of preliminary efficacy. *Prevention Science*, 27, 293–300. <https://doi.org/10.1007/s11121-026-01882-7>
- Riediger, M., & Klipker, K. (2014). Emotion regulation in adolescence. In J. J. Gross (Ed.), *Handbook of emotion regulation* (2nd ed., pp. 187–202). Guilford Press.
- *Rizzo, C. J., Houck, C., Barker, D., et al. (2021). Project STRONG: An online, parent–son intervention for the prevention of dating violence among early adolescent boys. *Prevention Science*, 22, 193–204. <https://doi.org/10.1007/s11121-020-01168-6>

- Rosenthal, N. L., & Kobak, R. (2010). Assessing adolescents' attachment hierarchies: Differences across developmental periods and associations with individual adaptation. *Journal of Research on Adolescence*, 20(3), 678–706. <https://doi.org/10.1111/j.1532-7795.2010.00655.x>
- Rodríguez-Díaz, F. J., Herrero, J., Rodríguez-Franco, L., Bringas-Molleda, C., Paíno-Quesada, S. G., & Pérez, B. (2017). Validation of dating violence questionnaire (DVQ-R). *International Journal of Clinical and Health Psychology*, 17(1), 77-84. <https://doi.org/10.1016/j.ijchp.2016.09.001>
- Rothman, E. F., Cuevas, C. A., Mumford, E. A., Bahrami, E., & Taylor, B. G. (2022). The psychometric properties of the Measure of Adolescent Relationship Harassment and Abuse (MARSHA) with a nationally representative sample of U.S. youth. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(11–12), NP9712–NP9737. <https://doi.org/10.1177/0886260520985480>
- Shorey, R. C., McNulty, J. K., Moore, T. M., et al. (2015). Emotion regulation moderates the association between proximal negative affect and intimate partner violence perpetration. *Prevention Science*, 16, 873–880. <https://doi.org/10.1007/s11121-015-0568-5>
- *Shorey, R. C., Seavey, A. E., Quinn, E., & Cornelius, T. L. (2014). Partner-specific anger management as a mediator of the relation between mindfulness and female perpetrated dating violence. *Psychology of Violence*, 4(1), 51–64. <https://doi.org/10.1037/a0033658>
- *Simpson, L. E., Kumar, S. A., Brockdorf, A. N., Brock, R. L., Messman, T. L., Gratz, K. L., & DiLillo, D. (2025). The cumulative impact of recurrent experiences of intimate partner violence on emotion dysregulation: A longitudinal investigation. *Journal of Interpersonal Violence*, 40(11–12), 2760–2783. <https://doi.org/10.1177/08862605241278996>

- Sloan, E., Hall, K., Moulding, R., Bryce, S., Mildred, H., & Staiger, P. K. (2017). Emotion regulation as a transdiagnostic treatment construct across anxiety, depression, substance, eating and borderline personality disorders: A systematic review. *Clinical Psychology Review, 57*, 141–163. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2017.09.002>
- Southward, M. W., Wilson, A. C., & Cheavens, J. S. (2021). On what do therapists agree? Assessing therapist evaluations of emotion regulation strategy effectiveness. *Psychology and Psychotherapy: Theory, Research and Practice, 94*, 231–246. <https://doi.org/10.1111/papt.12302>
- Stith, S. M., & Hamby, S. L. (2002). The anger management scale: Development and preliminary psychometric properties. *Violence and Victims, 17*(4), 383–402. <https://doi.org/10.1891/vivi.17.4.383.33683>
- Straus, M. A. (2007). Conflict tactics scales. In N. A. Jackson (Ed.), *Encyclopedia of domestic violence* (pp. 190–197). Taylor & Francis Group.
- Taccini, F., Rossi, A. A., & Mannarini, S. (2024). Understanding the role of self-esteem and emotion dysregulation in victims of intimate partner violence. *Family Process, 63*(4), 2258–2275. <https://doi.org/10.1111/famp.12966>
- *Théorêt, V., Hébert, É., & Hébert, M. (2024). Investigating the role of alexithymia in the association between cumulative childhood maltreatment and teen dating violence victimization. *Journal of Psychiatric Research, 173*, 192–199. <https://doi.org/10.1016/j.jpsychires.2024.03.030>
- *Théorêt, V., Hébert, M., Fernet, M., & Blais, M. (2021). Gender-specific patterns of teen dating violence in heterosexual relationships and their associations with attachment insecurities and emotion dysregulation. *Journal of Youth and Adolescence, 50*(2), 246–259. <https://doi.org/10.1007/s10964-020-01328-5>

- *Théorêt, V., Lapierre, A., Blais, M., & Hébert, M. (2022). Can emotion dysregulation explain the association between attachment insecurities and teen dating violence perpetration? *Journal of Interpersonal Violence*, 37(1–2), 743–763.
<https://doi.org/10.1177/0886260520915547>
- THL. (2021). Kouluterveyskysely: Perustulokset, nuoret 2019 ja 2021*.
<https://thl.fi/fi/tutkimus-ja-kehittaminen/tutkimukset-ja-hankkeet/kouluterveyskysely/kouluterveyskyselyn-tulokset>
- THL. (2024). Lähisuhdeväkivalta.
<https://thl.fi/aiheet/vakivalta/vakivallan-muodot/lahisuhdevakivalta>
- Thompson, R. A. (2014). Socialization of emotion and emotion regulation in the family. In J. J. Gross (Ed.), *Handbook of emotion regulation* (2nd ed., pp. 173–186). Guilford Press.
- Tokunaga, R. S. (2011). Social networking site or social surveillance site? Understanding the use of interpersonal electronic surveillance in romantic relationships. *Computers in Human Behavior*, 27(2), 705–713. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2010.08.014>
- Urbiola, I., Estévez, A. I., & López, J. M. (2021). Desarrollo y validación del cuestionario VREP (Violencia Recibida, Ejercida y Percibida) en las relaciones de pareja en adolescentes. *Apuntes de Psicología*, 38, 103–114.
- *Wallace, A., Langevin, R., & Hébert, M. (2023). An analysis of risk and protective factors associated with cyber-dating violence victimization of adolescent girls: An ecological perspective. *Journal of Child & Adolescent Trauma*, 16, 1017–1029.
<https://doi.org/10.1007/s40653-023-00558-6>
- Warmingham, J. M., Duprey, E. B., Handley, E. D., Rogosch, F. A., & Cicchetti, D. (2023). Patterns of childhood maltreatment predict emotion processing and regulation in emerging adulthood. *Development and Psychopathology*, 35(2), 766–781.
<https://doi.org/10.1017/S0954579422000025>

- Watkins, L. E., Maldonado, R. C., & DiLillo, D. (2018). The cyber aggression in relationships scale: A new multidimensional measure of technology-based intimate partner aggression. *Assessment*, 25(5), 608-626.
<https://doi.org/10.1177/1073191116665696>
- Weber, S., & Lynch, S. (2026). Interpersonal violence, emotion regulation, and trauma-coping self-efficacy as predictors of posttraumatic stress disorder, substance use, and risk engagement among women in jail. *Journal of Interpersonal Violence*, 41(1–2), 26–47. <https://doi.org/10.1177/08862605241307227>
- Wolfe, D. A., Scott, K., Reitzel-Jaffe, D., Wekerle, C., Grasley, C., & Straatman, A.-L. (2001). Development and validation of the conflict in adolescent dating relationships inventory. *Psychological Assessment*, 13(2), 277–293. <https://doi.org/10.1037/1040-3590.13.2.277>
- Wolfe, V. V. (2002). *The Children's Impact of Traumatic Events Scale II (CITES-II)*. London Health Sciences Centre.
- Yhdenvertaisuusvaltuutettu. (2025). Pakottava kontrolli on säädettävä rikokseksi.
<https://yhdenvertaisuusvaltuutettu.fi/-/pakottava-kontrolli-on-saadettava-rikokseksi>
- Tekoälyn hyödyntäminen katsauksessa:
- OpenAI. (2026) ChatGPT. Lähdeluettelon järjestäminen. <https://chatgpt.com/>
- Microsoft (2026) Microsoft Copilot. Hyödynnetty englanninkielisten termien käännöksissä.
<https://www.microsoft365.com>
- DeepL (2026) DeepL Translator Free. Hyödynnetty englanninkielisten termien käännöksissä
<https://www.deepl.com/en/translator>
- Keenious (2026). Keenious plus. Taustatutkimuksen lähteiden etsintä.
<https://keenious.com/chat>

Liitteet

Liite 1.

DERS-mittaria käyttäneiden tutkimusten korrelaatiot

Kirjoittajat	Mittari	Fyysinen	
	DERS	Tekijä	Kokija
Bell ym., 2022	Total	.16	
Conzemius ym., 2021	Total	.24*	
Cucci ym., 2019	Impulse	.31**	
Edwards ym., 2023	Total	.08	.18*
Iruarrizaga ym., 2025	Awareness	-.03	-.02
	Impulse	.17**	.16**
	NonAcceptance	.11**	.10*
	Goals	.07	.07
	Clarity	.08	.07
	Limited Strategies	.12**	.11*
Lee ym., 2020	Male - Male	.21	
	Male - Female	.20	
	Female - Male	.21	
	Female - Female	.10	
Pollard & Cantos, 2021	Male - Male	.15*	.08
	Male - Female	.10	.10
	Female - Male	.06	.12
	Female - Female	.28**	.15*
	Impulse Male - Male	.17*	.10
	Impulse Male - Female	.11	.08
	Impulse Female - Male	.04	.11
	Impulse Female - Female	.29**	.21**
Théorêt ym., 2021	Total	.16**	
Wallace ym., 2023	DERS-SF Total		.201*

Kirjoittajat	Mittari	Henkinen	
	DERS	Tekijä	Kokija
Bell ym., 2022	Total	.28*	
Conzemius ym., 2021	Total	.25*	
Cucci ym., 2019	Impulse	.28**	
Edwards ym., 2023	Total	.02	.21*
Lee ym., 2020	Total male - male	.26*	
	Total male - female	.15	
	Total female - male	.29*	
	Total female - female	.37**	
Théorêt ym., 2021	Total	.15**	
Wallace ym., 2023	DERS-SF Total		.17*
		Seksuaalinen	
		Tekijä	Kokija
Edwards ym., 2023	Total	.19*	.31*
Lee ym., 2020	Total male - male	.22	
	Total male - female	.27*	
	Total female - male	.09	
	Total female - female	.27**	
Théorêt ym., 2021	Total	.07*	
Wallace ym., 2023	DERS-SF Total		.13*
		Pakottava kontrolli	
		Tekijä	Kokija
Edwards ym., 2023	Total	.12	.23*
		Uhkaava käyttäytyminen	
		Tekijä	Kokija
Cucci ym., 2019	Impulse	.25**	
Wallace ym., 2023	DERS-SF Total		.10*
		Digitaalinen	
		Tekijä	Kokija
Wallace ym., 2023	DERS-SF Total		.22*

Kirjoittajat	Mittari	Sosiaalinen	
	DERS	Tekijä	Kokija
Cucci ym., 2019	Impulse	.12**	
		Yhdistetyt muodot	
		Tekijä	Kokija
Peñacoba ym., 2024	Total	.20**	.17**
		Kumulatiivinen	
Simpson ym., 2025	Total	.25**	
	NonAcceptance	.17**	
	Goals	.17*	
	Impulse	.28**	
	Limited Strategies	.27**	
	Awareness	.19*	
	Clarity	.18**	

Huom. Mittareiden nimet ja muuttujat on esitetty tutkimuksissa esitetyissä muodoissa. Solut, joissa lukee *sukupuoli – sukupuoli* tarkoittavat ensin mainitun tunnesäätelyn tuloksien yhteyttä toisena mainitun väkivallan tulokseen.

* $p < .05$

** $p < .001$

Liite 2.

Muita mittareita käyttäneiden tutkimuksen korrelaatiot

Kirjoittajat	Mittari	Fyysinen	
		Tekijä	Kokija
Fernández-González ym., 2018	TMMS-24		
	Attention	-.02	
	Clarity	-.06	
	Repair	-.01	
Iruarrizaga ym., 2025	BIS-II		
	Total	.20**	.14**
Shorey ym., 2014	AMS		
	Total	-.35*	
	EscStrat	.39*	
	NegAttr	.33*	
	CalmStrat	-.00	
	Self-Awa	-.07	
	FFMQ		
	Observe	.05	
	Describe	-.04	
	Nonjudging	-.08	
	Nonreactivity	-.09	
	Act with awareness	-.10*	

Kirjoittajat	Mittari	Yhdistetyt muodot	
		Tekijä	Kokija
Peñacoba ym., 2024	BIS-II		
	Total	.21**	.19**
Théorêt ym., 2024	TAS		
	Occurence		.14
	Chronicity		.11**
		Kokemukset yhdistetty	
Landa ym., 2024	MARS		
	13–18 v.		.13*
	18–25 v.		.24**

Huom. Mittareiden nimet ja muuttujat on esitetty tutkimuksissa esitetyissä muodoissa.

* $p < .05$

** $p < .001$